

மலைக்கை

7-20.

சென்னை : வினாயகம் டிஸ்ட்ரிக்ட்

ஏப்ரல்-1975

அனைத்துமேல் மாதம் ஆண்டு நினைவாக...

75 சதம்

நந்தி பற்பொடி

பல் அரணை, முரசிலிருந்து இரத்தம் வடிதல்
வாய் நாற்றம் மூதலிய சகல வியாதிகளையும்
துப்புரவாக நீக்கி, பற்களுக்கு உறுதியைக்
கொடுக்க வல்லது நந்தி மருந்தப் பற்பொடி ஒன்றே.

கைதேர்ந்த வைத்தியர்களின் ஆலோசனையின் பேரில்
சிறந்த மூலிகைகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பெற்றது
நந்தி பற்பொடி.

அண்ணு தொழிற்சாலை
இணுவில்.

தொலைபேசி : 7412

அழகான அச்சக வேலைகளுக்கும்
தரமானதும் கவர்ச்சிகரமானதுமான
கலர் அச்சடிப்புகளுக்கும்

கொழும்பில் சிறந்த இடம்

ஒரு தடவை
நம்முடன் தொடர்பு கொண்டு பாருங்கள்

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை.

கொழும்பு - 11

தொலைபேசி : 35422

மல்லகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவி
யாதியினைய கலைகளில்-உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும்நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

வத்தாவது ஆண்டு

ஏப்ரல் 84
1975

பரஸ்பரம் பரிவர்த்தனை

தமிழகத்தின் பல பிரதேசங்களிலிருந்து தரமான இலக்கிய
ரசிகர்கள் இலங்கை எழுத்தாளர்களினது தகுதி வாய்த்த படைப்
புக்களையும் பல கருத்தோட்டங்களை உள்ளடக்கிய சஞ்சிகைக
ளைப் பெறவும் முயன்று முயற்சித்து வருகின்றனர்.

இதைப் போல ஈழத்திலிருந்தும் பல இலக்கியச் சுவைஞர்கள்
தமிழகத்துப் படைப்பாற்றல் நூல்களையும் தரமான இலக்கிய
சஞ்சிகைகளையும் பெற்றுப் படித்துப் பயன் பெறவிரும்புகின்றனர்.

இந்த வகையான இரண்டு சாரார்களும் எம்முடன் அடிக்கடி
தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். எம்மால் இந்த ஆர்வத்தைப்
புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அதே சமயம் எமக்குப் போதிய
அவகாசமுமில்லை. அதற்காக அலட்சியம் செய்கின்றோம் என்பதும்
இதற்கு அர்த்தமல்ல.

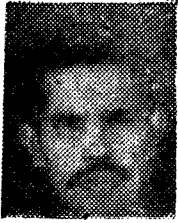
ஆக்கபூர்வமான வழிகளை நாம் யோசிக்க வேண்டும். இரு
பக்கமுள்ள தரமான புத்தக — சஞ்சிகைகளை நாம் பொருட்களுக்
குப் பொருட்களாகப் பண்டமாற்றுச் செய்து கொள்ளலாமா?
எனப் பொறுப்பானவர்களுடன் நாம் யோசிக்கின்றோம் என்பதை
மட்டும் இப்போதைக்குச் சொல்லி வைக்கின்றோம்.

- ஆசிரியர்

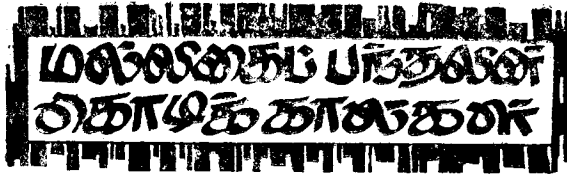
மணக்கும் 'மல்லிகை'
கிதை, பெயர்,
கிவ்தை, கிடாரை,
கிடுதிது,
ஏல்லுர் சிக்கியோர்
தினித்துவடி;
பெருநூல்புர் அவரே.

மல்லிகை

ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

திரு. சி. வி. தம்பையா

உழைப்பேதான் மலல்கையின் முடிபு

எனது அந்தரங்கமான நண்பர்களில் இவரும் ஒருவர். மற்ற வர்களிடம் மனந் திறந்து பேச முடியாத எத்தனையோ விஷயங்களைப் பல இரவுகள் இவருடன் கண்விழித்து விவாதித்திருக்கின்றேன். பொறுமையாகக் கேட்டு வைப்பதுடன் பொறுப்பான ஆலோசனைகளையும் சொல்லி, எனக்குத் தகுந்த நேரங்களில் கை தந்து உதவியுள்ளார்.

அச்செழுவைச் சேர்ந்த தம்பையா என்னும் பெயரையுடைய இவர் ஒரு வழியில் எனக்குக் கிட்டிய உறவினரும் கூட. ஆனால் நமது நட்பில் சொந்தம் — பந்தம் என்ற உணர்வையும் மீறி இலக்கிய உறவே காலக் கிரமத்தில் மேலோங்கியிருக்கின்றது.

மலல்கைக்கு நெருக்கடியான நேரங்களில் அதை எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு பல தடவைகளில் மௌனமாக உதவியுள்ளார். அந்த மௌனம்தான் தம்பையா அவர்களின் செயலாக்கம்.

இவரது நீண்ட கால வாழ்வு மலாயாலைச் சேர்ந்த சிரம் பானில் கழிந்தது. அங்கு இருந்த காலத்திலேயே என்னுடன் தொடர்பு கொள்ள முயன்றுள்ளார். காரணம் வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளராக அங்கு அவர் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் என்னைக் கேட்க வந்து தனது நட்புறவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டார். அன்றிலிருந்து எந்த இலக்கியப் பிரச்சினையாலும் நானு அவருடன் விவாதிப்போம்.

கொழும்பில் நான் தங்கியிருக்கும் போது பெரும்பாலும் இவருடன்தான் என்னைக் காணலாம். மலல்கையின் அபிவிருத்தியில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கும் இவர் என்னை விட, மலல்கையின் வளர்ச்சியில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார்.

மலல்கையின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தைச் சுவைத்துப் படிக்கும் இவர், 'நான் எடுத்தவுடன் படிப்பது தலையங்கத்தைத்தான். மலல்கையின் ஆசிரியத் தலையங்கம் ஆணித்தரமான தனித்தன்மை வாய்ந்தது' எனப் பாராட்ட இவர் பின் நிற்பதில்லை.

படாடோபமோ வாய்ச் சம்பிரதாயமோ இல்லாமல் இயங்கி வரும் இவரது நட்பு மலல்கைக்குத் தரமான பசனையாகும்.

அனைத்துலக மாதர் ஆண்டும் நவ இலங்கையின் உதயமும்

இந்த ஆண்டை அனைத்துலக மாதர் ஆண்டாக ஐ. நா. சபை பிரகடனம் செய்துள்ளது.

இந்தச் சர்வதேச ஆண்டை இன்று உலகு தழுவிய வண்ணம் பல நாடுகள் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

பெண் அடிமைத்தனம் நீங்கவும், மாதர்களை இழிவுபடுத்தும் கேவலம் ஒழியவும் உலக ஜனநாயக மாதர் இயக்கங்கள் கடந்த பல காலமாகக் கோரிக்கை வைத்து இயக்கம் நடாத்தி வந்ததின் பெறு பேராக உலக நாடுகள் சபை இந்த ஆண்டைப் பெண்களுக்குரிய ஞாபகார்த்த ஆண்டாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது. முழுப் பெண் குலத்துக்குமே மிகப் பெரிய வெற்றியாக அமைந்துள்ளது.

1910-ல் கோபன்ஹேசுனில் நடைபெற்ற சர்வதேச சோஷலிஸு மாதர் மாநாடு மார்ச் 8-ந் திகதியை சர்வதேச மாதர் தினமாக அனுஷ்டிக்க முடிவு செய்தது. ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த சோஷலிஸு இயக்க முன்னோடியும் மாதர் இயக்கத் தலைவியுமான கிளாரா ஜெட்கின் இதில் முக்கிய பங்கு கொண்டு செயல்பட்டார்.

உலக மாதர் இயக்கத்தின் கோரிக்கை இன்று சர்வதேச சம்மதம் பெற்றுச் செயற்பட ஆரம்பித்து விட்டது.

இந்தப் பின்னணியில் நமது நாட்டை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்த தோமானால் அவ்வளவு திருப்திப் பட்டுவிட முடியாது நாம்.

உலகத்திலேயே அரசின் தலைமையை முதன் முதலில் ஒரு பெண்ணை நம்பி அவரது கைகளில் ஒப்படைத்தவர் நாம் என்ற சர்வதேசப் பெருமை நமக்கு இருக்கின்ற போதிலும் கூட, நமது நாட்டில் இன்னமும் நிலப் பிரபுத்துவ பெண் அடிமைத்தனம் முற்றாக அற்றுப் போகவில்லை என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

சமீப காலமாகத்தான் பெண்களின் இயக்கங்கள் சமுதாயத்தின் அரசியல், பொது வாழ்வில் வேர் பரப்பி வருவதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இருந்தும் எதிர்பாராத அளவுக்கு மாதர் இயக்கங்கள் வளரவில்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

ஒரு பெண்ணைப் பிரதமராக உருவாக்கிய இந்த நாட்டில் தமிழ் மாதர்களின் சமூக, அரசியல் நிலைமை மிகப் பரிதாபகரமாகக் காட்சி தருகின்றது. பாராளுமன்றத்தில் கூட ஒரு தமிழ்ப் பெண் மகள் பிரதிநிதியாக இல்லை என்ற கசப்பான உண்மையையும் நாம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். பிரதிநிதிகளாகக் கூட வேண்டாம்; இந்தப் பிரதேசத்தில் இயங்கும் எந்தக் கட்சியும்கூட தங்களது வேட்பாளர்களாகப் பெண்களில் ஒருவரையும் நிறுத்தவில்லை என்ற யதார்த்தத்தையும் நாம் அலட்சியம் செய்வதற்கில்லை.

தேசத்தில் சரிபாதி பலத்தைக் கொண்ட பெண் சக்தியை ஒதுக்கி மூலையில் உட்கார வைத்துவிட்டு, தேர்தல் காலங்களில் அவர்களினது பேராதரவை வேண்டிப் பெற்றுக் கொண்டு ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் ஆண்கள் கூட்டம், மீண்டும் நிலமானிய சமூக அமைப்புக் கருத்துக்களையே பிரசாரமாக முடுக்கி, பெண்களைக் கையாலாகாதவர்களாக நினைக்க வைத்து மீண்டும் மூலையில் ஒதுக்கி வைத்துவிடும் இந்த 'பம்மாத்து' நீண்ட நாட்களுக்கு இந்த நாட்டில் விலை போகாது என்பதையும் நாம் முற்றுமுழுதாக நம்புகின்றோம்.

ஏனெனில் சிந்திக்கத் தெரிந்த— இயங்கங்களில் பங்கு கொண்டு தேசத்தைத் தகுந்த திசைவழியில் நடாத்திச் செல்ல முனைந்து செயல்படும்—பெண்கள் கூட்டம் இன்று நாடு பூராவும் புதுப் பலம் பெற்று முகிழ்ந்து வருவதை அவதானிக்கின்றோம்.

கூலையில், அரசியலில், விஞ்ஞானத்துறையில் மற்றும் சமுதாய இயக்கங்களில் பெண்களுக்குரிய பாரிய பங்கை இன்று அவர்களே தெரிந்து வைத்துள்ளனர்.

இன்று புதிய வடிவமும் மாற்றமும் திருப்பமும் பெற்று வரும் நவ இலங்கையில் பெண்களின் பங்கு கணிசமானது. இது போதாது. முழு வடிவிலான சக்தியாக மாதர் சக்தி திட்டப்பட்ட வேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நியாயங்கள் சற்றும் குறையாமல் கிடைக்கப்பட வேண்டும். இதில் பின் தங்கியுள்ள தமிழ்ப் பெண்களின் ஆற்றலும் இயக்க சக்தியாகத் திட்டப்பட்டு பொதுச் சக்தியுடன் இணைந்து செயல்பட ஊக்குவிக்கப் படவேண்டும்.

தமிழ்ப் பெண்களைப் பொது வாழ்க்கைக்கு இழுத்துவர முட்டுக் கட்டையாகப் 'பெரிதும் விளங்குவன தமிழ் மக்களினது நீண்ட கால உணர்வுகளான நிலப் பிரபுத்துவக் கருத்துக்களே. 'பெட்டைக் கோழி கூவிப் பொழுது விடியாது!' என்ற பழமொழியைக் கூறிச் சகுதனிகள் பெண் உரிமை கோரித் தலை தூக்கி வரும் பெண்களின் இளம் தலைமுறையினரை மட்டும் தட்டப் பார்க்கின்றனர்.

ஒரு சோஷலிஸ நவ இலங்கையை நாம் உருவாக்கும் பணிக்கு மிக மிக உந்து சக்தி பெண்கள் இயக்கமாகான் என்ற உண்மையை இந்த மாதர் ஆண்டில் தேசத்தின் சகல பகுதியினருக்கும் நாம் சொல்லிவைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் மேவிட உழைக்க விருப்பம் படித்த பெண்களைக்கூட கொச்சைத்தனமான வம்பு வதந்திகளைப் பரப்பி அவர்களினது ஆர்வத்தையே மண்ணடிக்கின்றது சென்ற தலைமுறை அடிமைக் கூட்டம். கட்டுப்பாடான மகளிர் இயக்கங்களினால்தான் பெண் உரிமையை வென்றெடுக்க முடியும் என சரித்திரமே மெய்ப்பித்துள்ளது.

ரஞ்சல் கம்ஸதோவின் புதிய நூல்

ஏ. ஏ. லத்திப்

லெனின் பரிசாளரான பிர பல கவிஞர் ரஞல் கம்ஸதோவின் புதியதொரு கவிதைத் தொகுதியொன்று 'காதல் சரம்' என்ற பெயரில் வெளியாகியுள்ளது. பெண்கள் மீதான நன்றிப் பாடல் என விமர்சகர்களால் வர்ணிக்கப்படும் இக் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்த உடனேயே மாஸ்கோ புத்தகக் கடைகளில் விற்பனைத் தீர்ந்து விட்டது.

*1975-ம் ஆண்டு சர்வதேச மகளிர் ஆண்டாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அற்புதமான செயல்தான். ஆனால் கவிதையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இனிவரப்போகும் ஒவ்வொரு ஆண்டுமே மகளிர் ஆண்டுதான். ஏனெனில் கவிதையினதும் மனிதனினதும் சிறப்புப் பண்பாக பெண் எக்காலத்திலுமே திகழ்ந்து வருகிறாள்' கம்ஸதோவ் இவ்வாறு எழுதுகிறார்.

இந்நூலிலுள்ள பெருவாரியான கவிதைகள் தாயைப் பற்றியவை. தொடட்டின் மீது குனிந்திருக்கும் ஒரு பெண், கம்ஸதோவுக்கு இது சமாதானத்தினதும் நல்லெண்ணத்தினதும் சின்னமாகும். யுத்தத்துக்கு எதிரான சின்னமாகும். அன்பையும் தாய்மையின் பெருமிதத்தையும்

பாடும் அதே நேரத்தில் ஹிரோஷிமாவின் கொடிய அணுகுண்டு வெடிப்பின் ரத்தச் சாக்காட்டுக்குள் கிடக்கும் ஒரு நங்கையின் வேதனையையும் இவரது கவிதைகள் கூறுகின்றன.

காக்கேரிய இலக்கியத்தின் தலைமகனான கம்ஸத் ஸதாளின் புதல்வர் ரஞல் கம்ஸதோவ். பல பத்தாயிரம் ஜனத்தொகையை மட்டுமே கொண்ட ஒரு சிறிய கக்கானிய தேசிய இனத்தின் 'அவார்' மொழியிலேயே கம்ஸதோவ் எழுதுகிறார். ஆனால் அவரது நூல்கள் சோவியத் யூனியனிலுள்ள சகல மொழிகளிலும் பல அந்நிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பல லட்சக் கணக்கான பிரதிகள் வெளியாகின்றன.

கம்ஸதோவின் முதலாவது சிறிய தொகுதி இருபதுக்களில் வெளியாகியது. அதன் பின்னர் இதுவரை அவர் 40 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். கவிஞர் சோஷலிஸ உழைப்பு வீரர் விருதைப் பெற்றவர். அவர் தமது வாழ்வின் இரண்டாவது அரை நூற்றாண்டின் முன்னேவிட மகத்தான ஊக்கத்துடன் அடியெடுத்து வைத்துள்ளார்.

'நொவி மிர்' என்ற சஞ்சிகையின் சமீபத்திய இதழ் கம்ஸ

மிகக் கவனம்

பாளை சீவிப்
பனங் கள் ளிறக்கி:
பழக்கப் பட்ட
பல தோழர்—
நாளை வாழ்வின்
விடிவை நோக்கி,
வச்சிர உணர்வில்
வெகுண் டெழுந்தால்.....
அவர்தம்மின்—
பாளை சீவும்
பாரிய கத்தி
பெருந் தன வர்க்கப்
பூதங் களின்,
மூளை சீவி,
மூர்க்கம் கொல்ல
மார்க்கம் தேடும்;
மமதை வேண்டா!
மிகக் கவனம்.....!

அனலக்தர்

தோவின் 'இறுதி விலை' என்ற கவிதையை தாங்கி வந்துள்ளது. பூமியில் சமாதானத்தின்பாலான மனிதனது பொறுப்பை சமாதானத்திற்கு அளிக்கக் கூடிய பெரும் விலையை இக்கவிதை பிரதிபலிக்கிறது. கம்ஸதோவின் ஈரானிய பயணத்தின் மனப் பதிவுகளின் பயனாக எழுதப்பட்ட இக்கவிதையில் அந்த நாட்டின் புராதன கலாசாரம் பொதிந்துள்ளது.

'இலக்கியப் படைப்புகளும் புராணக் கதைகளும்' என்ற தொகுப்பு நூலொன்றை எழுதியுள்ள கம்ஸதோவ், இதைப் பெரும் முக்கியத்துவமிக்கதாகக் கருதுகிறார். 'நாடோடி வாழ்க்கையின் தார்மிகக் கோட்பாட்டிற்குள்ள வலிமையை வாசகருக்குக் காட்ட விரும்பினேன்' என்று அவர் எழுதுகிறார். வாழ்க்

?

வறுமையின் கோரத்தால்
மனைவியின் தாலியை
விற்கச் சென்றேன்
'தாலி வாங்குவது
சமய விரோதமென்றார் செட்டி
அவரென்ன.....! (யார்
கோவலன் காற்சிலம்போடு
வருவா னென்று
எதிர்பார்க்கிறாரோ?

தில்லையடிச் செல்வன்

கையின் நகைச்சுவையையும் அன்பையும் கொண்டுள்ள இவரது கவிதைகள், அவற்றின் நல்ல தொரு வெளிப்பாட்டினை பெரிதும் கொண்டு திகழ்கின்றது.

தாஜிஸ்தானின் தலைநகரான மக்ஹாசெகாலாவிலிருந்து கம்ஸதோவின் தொகுதிகள் ஆறு தொகுப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. இங்குதான் கவிஞர் வாழ்கிறார். 'மலையக நங்கை' என்ற கம்ஸதோவின் கவிதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட திரையோவியமொன்று படமாக்கப்பட்டு வருகிறது.

வாசகரிடையே பெரும் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்திய 'எனது தாஜிஸ்தான்' என்ற தமது நாவலின் இறுதிப் பகுதியை கம்ஸதோவ் தற்போது முடித்துள்ளார். மோர்தானுக்கு மேற்கொண்ட பயணத்தில் மனப்பதிவுகளைக் கவிதைகளாக்க அவர் திட்டமிட்டுள்ளார்.

கவிஞர் எதை எழுதினாலும் அவரது படைப்பின் பிரதான கருப்பொருள் மனிதனது மகத்துவத்தையே கொண்டிருக்கும். அவரைப் பொறுத்தவரையில் மனிதன் உயர்ந்தவன். அவரது கவிதைகளும் இக்கருத்தை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

தங்கமான ஒரு விழா

'கபிலர்'

நாதஸ்வரம், தவில் ஆகிய தமிழரின் பாரம்பரியம் வாய்ந்த கலைகளைப் பயிலவேண்டுமானால் தமிழகம் செல்லவேண்டிய அவசியம் இங்குள்ளவர்களுக்கு ஒரு காலத்தில் இருந்தது. இன்று மேல் நாட்டவர்கள் கூட இங்கு வந்து இக்கலைகளைப் பயின்று செல்லும் செழுமையான நிலை மலர்ந்துள்ளது. இச் செழுமைக்கு வித்திட்டவரும் இப்போது எண்பத்தைந்து வயது நிரம்பியுள்ளவருமான முதுபெரும் நாதஸ்வர வித்துவான் நவாஸியூர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு இசையாளர்களும் மறுமலர்ச்சி மன்றத்தினரும் சேர்ந்து 29-3-75 சனிக்கிழமை மாலை வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் விழாவெடுத்து பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழி வழங்கியுள்ளனர்.

பொன்னாடையும், பொற்கிழியும் பெற்ற இக்கலைஞர் ஒரு காலத்தில் தங்க நாதஸ்வரத்தில் தங்கமான இசை பொழிந்தவர். அறுபத்தைந்து பவுண் எடை கொண்ட அந்த நாதஸ்வரத்தை நவாஸி மக்கள் 1916-ம் ஆண்டில் அவருக்கு வழங்கிப் பாராட்டினர். நாதஸ்வரம், தவில் வித்துவான்களது கலையினை ஒருகாலத்தில் ரசித்த மக்கள், அக்கலைஞர்களது பிற்கால வாழ்க்கை எத்தகையதாக இருந்தாலும் இதுபோல அக்கறை காட்டியதில்லை. எனவே இவ்விழா நாதஸ்வர, தவில் வித்துவான்களது வாழ்க்கையில் ஒரு மறுமலர்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டும் விழா என மேற்படி விழாவில் பேசிய பல இசை ரசிகப் பெரியார்கள் குறிப்பிட்டனர்.

மறுமலர்ச்சி மன்றத் தலைவர் திரு. பொ. செல்வரத்தினம் வரவேற்புரை நிகழ்த்துகையில் ஈழத்தில் நாதஸ்வர வித்துவான்கள் இப்பொழுது கையாளும் பாரி நாதஸ்வரத்தை திரு. கோவிந்தசாமியே இலங்கையில் முதன் முதல் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தி ரி. என். இராஜரத்தினம்பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினரான இக்கலைஞர் வித்துவத்தன்மையில் அக்கலைஞருக்குக் குறைந்தவரல்லர் என்பது இசையாளர்களது கருத்து என்றார்.

தலைமை வகித்த முதலியார் வை. மகேசன் பேசுகையில், பத்து வயதிலேயே திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானாக இருந்த கோவிந்தசாமி 1913-ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து நவாஸியில் குடியேறி, திரு. சூரியர் என்னும் கலாரசிகர் அளித்த உற்சாகத்துடன் இலங்கையில் நாதஸ்வரக் கலையின் முன்னோடியாக அக்கலையை வளர்த்தார் என்றார்.

ஸ்ரீலக்ஷ் கவாமிநாதத் தம்பிரான் ஆசிரியரை வழங்கினார்.

பொன்னாடை போத்திய 'மில்லைவற்' தாபன அதிபர் திரு. க. கனகராசா தவில், நாதஸ்வரக் கலைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு

ஒரு பாடசாலை நிறுவப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்குத் தான் உதவியளிப்பதாகவும் கூறினார்.

பொற்கிழி அளித்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம் பேசுகையில் ஆயிரம் பிறைகண்ட கோவிந்தசாமி இங்கு வருகை தந்த பெரிய நாதஸ்வர வித்துவான்களையெல்லாம் தனது வித்துவத் திறனால் வென்று இலங்கையின் இசைப் பெருமையை உயர்த்தினார் என்றார்.

இசையாளர் சங்கச் செயலர் லர் தி. எஸ். ஆர். ஞானசுந்தரம், திரு. எஸ். செல்வநாயகம், திரு. நா. சச்சிதானந்தம், திரு. க. நடராசா, திரு. க. கதிரவேலு ஆகியோரும், கோவிந்த சாமியின் இசைத் திறனை சம்பல ஆகாரங்களுடன் எடுத்து விளக்கினர்.

நாதஸ்வரம், தவில், வயலின் இவை விருந்துகள் இவ்விழாவில் இன்பத் தேனாகச் சேவிகளில் பாய்ந்தன. தங்கமான இசை மாரியை தங்க நாதஸ்வரத்தில் பொழிந்த கோவிந்தசாமி வாழ்க்கையிலே தளர்ந்த நிலையிலே அவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழி வழங்கப்பட்ட இவ்விழாவை ஒரு தங்கமான விழா என்பதில் நிறைந்த அர்த்தம் இருக்கிறது.

ஆராய்ச்சி

காலாண்டு ஆய்விதழ்

ஐந்து ஆண்டுகளில் 16 இதழ்களை வெளியிட்டு 17-வது இதழை வெளியிட இருக்கும் ஒரே ஆய்வுப் பத்திரிகை.

சர்வதேசத் தரம் உள்ள பத்திரிகைகளின் பட்டியல் அட்டவணையில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ்ச் சஞ்சிகை இது ஒன்றே.

முழுவதும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் ஆராய்ச்சிச் செய்திகளையும் மட்டுமே வெளியிடுகின்ற இதழ்.

சகல துறைகளையும் சேர்ந்த தேர்ந்த விற்பன்னர்கள் 130-க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை இதுவரை எழுதியுள்ளனர்.

258, திருச்செந்தூர் ரோடு.

பாளையங்கோட்டை.

ஆசிரியர்

நா. வானமாலை

சிறுகதை

சிறுவனின் தியாகம்

எம். கெர்சனிக்

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது, சோவியத் நாட்டின் மீது நாஜி ஜெர்மனி படை எடுத்தது. அந்தப்போரில் ஜெர்மனியை எதிர்த்து சோவியத் நாட்டில் சிறுவர்கள் முதல் எல்லோரும் போரிட்டார்கள். தாய் நாட்டிற்காகச் சிறுவர்கள் தங்கள் உயிரையும் விடத் தயாராகவிருந்தனர். இதைப் பற்றி நாஜி போர் வீரரே தமது நாட்குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறார்: 'நாம் ஒரு நாலும் ரஷ்யர்களை வெல்ல முடியாது — அவர்களுடைய சிறுபிள்ளைகள் கூட வீரர்களைப்போல் போரிட்டு மாள்கிறார்கள்' அவர் அப்படி எழுதியதில் வியப்பில்லை.

மாக்கிமும் அவருடைய மனைவி தார்யாவும் 6 குழந்தைகளுடன் ஒரு கிராமத்தில் வசித்து வந்தார்கள். யுத்தம் ஆரம்பித்து விட்டது. மாக்கிமின் மூத்த மகன் எல்லைப் படையில் சேர்ந்தான்.

மாக்கிம் வசித்த கிராமத்தைப் பாசிஸ்டுகள் கைப்பற்றி விட்டனர். ஒருநாள் மாக்கி

முடைய சகோதரர் அங்கு வந்தார். அவர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட். 'பாசிஸ்டுகளுக்கு எதிரான குழு என்னை இங்கு அனுப்பியுள்ளது. மறைமுகமாக அச்சகம் ஒன்றை நடத்துவதற்காக என்னை இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கு உன் வீடுதான் சிறந்த இடம் என்று நான் கருதுகின்றேன்' என்றார்.

அச்சகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் ஆரம்பமாயின. வீட்டின் பின்புறம் இருந்த ஆப்பிள் மரத்தின் அடியிலே குழி வெட்டப்பட்டது. அச்சு எந்திரம் அங்கு வைக்கப்பட்டது. சில நாட்களில் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியாயின. பாசிஸ்டுகளின் தலைமை முகாம்களின் சுவர்களிலும், விளக்குக் கம்பங்களின் மீதும் துண்டும் பிரசுரங்கள் காணப்பட்டன. எல்லைப்புறத்தில் சோவியத் மக்களின் வெற்றி பற்றியும், மக்கள் நம்பிக்கையுடன் மேலும் தொடர்ந்து போராடும்படி ஊக்குவிக்கப்பட்டும், துண்டும் பிரசுரங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனைக் கண்ட பாசிஸ்டுகள் அவற்றை

அப்புறப் படுத்தத் தொடங்கினார்கள்; ஆனால் அடுத்தடுத்து அவை வெளிவரத் தொடங்கின.

பாசிஸ்டுகள் அச்சகத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றனர். எனவே, அச்சகத்தை அருகில் இருக்கும் காட்டிற்கு மாற்றி விடும்படி உத்தரவு வந்தது. அதன்படி அச்சகமும் மாக்கிம் குடும்பமும் காட்டிற்குச் சென்றனர். மாக்கிமின் இரண்டாவது மகன், திக்கோன்தான் தூதுவனாகப் பணி புரிந்தான். திக்கோனுக்கு வயது 12. திக்கோன் ஒரு பழையகோட்டை அணிந்து பெரிய பூட்டஸ்களையும் போட்டுக்கொண்டு, வேவு பார்க்கக் கிளம்பினான். தெருப் பையன் போல் அக்கிராமம் முழுவதும் சுற்றி பாசிஸ்டுகள் தங்கியிருக்கும் முக்கிய முகாம்களை அறிந்துகொண்டு, கோட்டின் பின்புறம் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள துண்டுப் பிரகரங்களை கிராமத்தில் வினியோகித்துவிட்டுத் திரும்பி காட்டிற்கு வந்து சேகரித்து வந்த செய்திகளைத் தெரிவிப்பான். ஒருநாள் திக்கோன் தன் அம்மா, சகோதரிகளுடன் கிராமத்திற்கு வந்தான். உணவு சேகரிப்பதற்காக அவர்கள் வந்தார்கள். அன்று பாசிஸ்டுகள் அந்தக் கிராமத்தினைச் சோதனை இடுவது என்று முடிவு எடுத்திருந்தார்கள்.

'கொரில்லாக்களில் ஒரு குடும்பத்தினர்' என்று இவர்களைப் பிடித்து 6 வாரம் சிறையில் வைத்திருந்தனர். பாசிஸ்டுகள், பிறகு குழந்தைகளை வெளியே விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் தாயை ஜெர்மனிக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். குழந்தைகள் திரும்பதங்கள் பழைய வீட்டிற்கு வந்தனர். அடுத்த வீட்டுக்காரர்கள் சிறுமிகளை அழைத்து

வைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் திக்கோன் பழையபடி கொரில்லா வீரர்களுடன் போய்ச் சேர்ந்தான்.

1944-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி 21-ஆம்நாள் திக்கோன் பழையபடி தன் பணியை ஆற்றக் கிராமத்தை நோக்கிக் கிளம்பினான். அப்பொழுது காலை நேரம். பாசிஸ்டுகள் அந்தக் கிராமத்தைச் சூழ்ந்து இருந்தார்கள். கொரில்லாக்களுக்கு உதவி அளிக்கும் இக்கிராமத்தையே அழித்து விடுவது என பாசிஸ்டுகள் முடிவு செய்து விட்டார்கள்.

பல வீடுகளிலிருந்து மக்களை பாதி உடைகளை களைந்து விட்டுக் கடும் பணியில் ஓட விட்டார்கள். பனிக்கால உடை இன்றியே பெரிய அகழிகள் வெட்டும்படி மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். பணியால் நடுங்கிக் கொண்டு இருந்த தனது சகோதரிகளை இறுக்கப் பிடித்தவாறு நின்று கொண்டிருந்தான் திக்கோன். பாசிஸ்டு வீரர்கள், வீடுவிடாகச் சென்று தீ வைத்தனர். எந்திரத் துப்பாக்கியை முடுக்கி விட்டனர். ஊரெங்கும் தீ!

பாசிஸ்டு தளபதி ஒருவன் சகோதரிகளுடன் நின்று கொண்டிருக்கு. திக்கோனைப் பார்த்து விட்டான் திக்கோன் சிறையில் இருந்தது அதிகாரியின் நினைவிற்கு வந்தது. எனவே திக்கோன் கொரில்லாக்களின் தூதுவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என முடிவு செய்தான். எனவே திக்கோனைத் தனியாக அழைத்து வரும்படி ஆணை விட்டான்.

ஒரு மணி நேரத்துக்குள் திக்கோன் சகோதரிகள் உட்பட அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த 957

பேர்களும் தீயில் வெந்து சாம்பலாயினர். கிராமம் அழிக்கப்பட்டு விட்டது.

'நீ எங்களைக் கொரில்லாக்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும். இல்லையால் உங்கள் கிராமத்தினருக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் உனக்கும்' என்று திக்கோனை நோக்கிக் கூறினான், பாசிஸ்டு அதிகாரி.

கண்களில் நீர் ததும்பியது; ஆனால் அழுகையை விழுங்கிய திக்கோன், 'சரி' என்று புறப்பட்டான். படை வீரர்களின் துப்பாக்கிகள் சிறுவனின் முதுகை நோக்கிய வண்ணம் பின் தொடர்ந்தன. திக்கோன் முன்னே சென்று கொண்டிருந்தான்.

பாசிஸ்டுகளை நடுக்காட்டிற்கு அழைத்துச் சென்ற திக்கோன் எதைப் பற்றிச் சிந்தித்திருப்பான்? பல நாட்களுக்கு முன்பு, ஒருநாள் செப்டம்பர் முதலாம் நாள்தான் முதன் முதலாக பள்ளி செல்லும்போது சகோதரிகளும், பெற்றோரும் தன்னை வழியனுப்பிய காட்சியைப் பற்றி இருக்குமோ! அல்லது தன் பள்ளி நண்பர்களுடன் டையோடு நின்று அளவளாவி யதைப் பற்றி இருக்குமோ! அல்லது தன்னை இக் கிராமத்திற்கு அனுப்பியபோது கொரில்லாக்கள் தலைவர் தாழ்ந்த குரலில் கூறிய 'திக்கோன், உன்மீது எங்களுக்கு அளவு கடந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. நீ எங்களை ஒருபோதும் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டாய்' என்று கூறிய வார்த்தைகளை நினைத்துக் கொண்டு போயிருப்பானோ?

அவனுடைய கால்கள் எங்கோ சென்று கொண்டிருந்தன. கரடு முரடான வழி.

பெரும் பனிப் புயல் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. இதில் ஏதோமர்மம் இருக்கிறது என்று நினைத்தான், பாசிஸ்டு அதிகாரி.

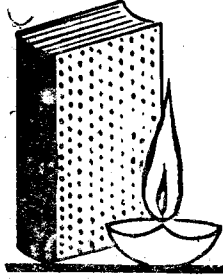
'ஏய், கொரில்லாக்கள் எங்கே?' என்று திக்கோனை அதட்டினான்.

'விரைவில் அங்கு சென்று விடுவோம்' என்றான் திக்கோன்.

தான் போகும் இடத்தில் வெறும் சேறும் சகதியும் நிறைந்த ஆழமான குட்டைகள் இருப்பதைத் திக்கோன் அறிவான். அக்குட்டைகள் பனியிலும் உறைவது இல்லா என்பது திக்கோனுக்குத் தெரியும். அதில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் நீந்த முடியாது. போய்க் கொண்டே இருந்தனர். திடீர் என்று ஒரு பாசிஸ்டு சகதியில் மாட்டிக் கொண்டான். அடுத்தவன் உதவப் போனான்; அவனும் மூழ்கிப் போனான். ஆத்திரம் அடைந்த அதிகாரி தனது துப்பாக்கியை எடுத்து, 'நீ எங்களை எங்கு இட்டு வந்தாய்?' என்று மிரட்டிக் கேட்டான்.

'இங்கேதான். இங்கிருந்து நீங்கள் தப்ப முடியாது. இங்கேதான் செத்து மடிய வேண்டும். என் தாய், சகோதரிகள், எங்கள் கிராமத்தவர்கள், என் தாய் நாடு அனைத்திற்காக இப்படிச் செய்தேன்' என்று கூறினான் திக்கோன்.

ஒருமுறை கடும் சப்தப் கேட்டது. பிறகு பாசிஸ்டுகள் அந்த இடத்திலிருந்து திரும்பி வர வழி தெரியாமல் இங்கும் அங்கும் அலைந்தனர். ஒவ்வொருவராகக் குட்டைகளில் மூழ்கி மடிந்தனர். அவர்களில் மிஞ்சியவர்களையும் கொரில்லாக்கள் அழித்து விட்டனர். ★

விமல் திஸநாயகாவின்

‘ரவ் பிலிரவ்’

ஆங்கிலத்தில்:

கனில் சரத் பெரேரா

தமிழில்:

எம். ஏ. இதைதுள்ளாஹ்

விமல் திஸநாயகாவின் ஐந்தாவது புத்தகம் ‘ரவ் பிலிரவ்’ ஆகும். ஆனால் அவரின் கவிதைத் தொகுப்புக்களில் இது நான் காம் இடம் பெறுகிறது. ஏற்கெனவே மூன்று கவிதை நூல்களை எழுதியுள்ள திஸநாயகாவின் புகழை உச்சப்படுத்தி, அவரை சிங்களக் கவிஞர்கள் மத்தியில் முன்னணி வகிக்க வழிவகுத்தது, அவரின் ‘இந்திர சபய’ என்ற நூல். இதைவிட ஒருபடி மேல் உயர்ந்து நிற்கிறது ‘ரவ் பிலிரவ்’.

‘ரவ் பிலிரவ்’ முப்பத்தேழு கவிதைகளை உள்ளடக்கியது. அவை தனிமனித அனுபவங்களையும், பெரும் சமூக அனுபவங்களையும் பற்றி பாடுகின்றன. அவை கவிதையின், தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளைச் சொல்லும் திறமையைக் குறித்துக் காட்டுகின்றன. பொதுவாக தனிமனித உணர்ச்சிகளைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன ‘ரவ் பிலிரவ்’ கவிதைகள். இவற்றை, ‘மரண பிய’ (மரணப் பீதி), ‘புரண சேன கவியகுட’ (புராதன சேனக்கவிஞர் ஒருவருக்கு), ‘ஹந்த கன கவியக்’, ‘சுரு பதிபுத’ போன்ற கவிதைகள் வலியுறுத்துகின்றன. சமூக அனுபவங்களைக் கூறும் இக்கவிதைகள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து உணர்ச்சி நரம்புகளைத் தொட்டுச் செல்வதை ஒருவரால் அவதானிக்க முடியும்.

‘ரவ் பிலிரவ்’ இல் திஸநாயகா உலகின் கொடுமைகளை எழுதுகிறார். கவிதையின் கருத்துக்களை ‘ஆரவாரம்’ இன்றி எளிய முறையில் தெரிவிக்கிறார். கவிதைகளின் உரு அமைப்புக்களும் அதற்கு இசைந்து செல்கின்றன.

‘சன் வதயக்’ (ஓர் உரையாடல்) என்ற கவிதை மூலம் சமூக உருமாற்றத்தைக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். அக்கவிதையில் சமூகத்தில் மிகவும் கௌரவமான ‘ஒரு புள்ளி’, புதிதாக பணம் படைத்த ஒருவனைச் சந்திக்கிறார். அவர், ‘உன்னைப் போன்ற ஒரு பலசாலியை ஆரம்பத்தில் சந்திக்கவில்லையே’ என புதியவனிடம் வருந்துகிறார். ‘நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன். உங்கள் வாழ்வில் பல்முறை என்னைச் சந்தித்துள்ளீர்கள்; ‘கிளப்பு’ களில் இருந்து திரும்பும் போது பாதையோர ‘பேமண்ட்’ களில் நான் சுருண்டு

படுத்திருந்ததைக் காணவில்லையா? நீங்கள் ஆடம்பரமான பாரிய காரர்களில் சவாரி செய்யும் போது என்னை பஸ் ‘கியூ’க்களில் காணவில்லையா? என புதியவன் அவரிடம் திருப்பிக் குத்திக் கேட்கிறான்.

இதே போன்று ‘தருவகு கே பிய’ (ஒரு குழந்தையின் பயம்) என்ற கவிதையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில், சுவர்க்கத்தின் அழகுகளைத் தன் தாய் மூலம் அறிந்து கொண்ட குழந்தை அங்கு செல்ல விரும்புகிறது. ஆனால் அதனிடம் ஒரு பயம்! குழந்தை அதன் வாழ்நாளில் சந்திக்கும் ‘ஹாழ்’ என்ற (உயர்) கூட்டம் சுவர்க்கத்திலும் இருக்குமோ? என்ற ஐயத்தோடு அஞ்சுகின்றது அக் குழந்தை.

இவ்விரு கவிதைகளிலும் சமூக அமைப்பில் நிலவும் சுவர்க்க பேதங்களுக்கெதிரான தன் கருத்துக்களை, பாத்திரங்களைப் பேச விடுவதன் மூலம் நையாண்டியாகவும் துல்லியமாகவும் எடுத்தியல்புகிறார் ஆசிரியர்.

விமல் திஸநாயகாவின் கவிதைகள் பாராட்டுக்குரியவை; உன்னதமானவை. தன் கருத்தை வலியுறுத்த எளிய சொற்றொடர்களையும், பேச்சு நடைச் சொற்களையும் தேர்ந்து கவிதைகளில் புகுத்தியுள்ளார். பல கவிதைகள் எதுகை, மோனை என்ற இலக்கண வரம்புக்குட்பட்டுள்ளன. ஆனால் சில கவிதைகள் (இன்று தமிழில் அதிகம் பேசப்படும்) புதுக்கவிதைகள் போல் எதுகை, மோனைக் கட்டுப்பாடுகளில் நின்று விடவில்லை என்று சொல்லும் அளவின் கவிதை ஆற்றல் கவிதை அமைப்புக்களில் பிரகாசிக்கின்றது.

எல்லாக் கவிதைகளும் ஆசிரியருக்கு வெற்றி அளித்துள்ளதாகச் சொல்ல முடியாது. ‘கலுபியும்’ (கருப்பு மலர்), ‘ஹிங் கன தருவா’ (பிச்சைக்காரப் பிள்ளை) என்ற கவிதைகளில் குறைபாடுகள் உள்ளன. என்றாலும் கற்பனாசக்தி அவரிடம் குறையவில்லை. விமல் திஸநாயகாவின் ‘ரவ் பிலிரவ்’ உன்னதமான ஒரு படைப்பு. அது அவருக்கு கவிதை உலகில் ‘முத்திரை’ ஒன்றைத் தேடிக்கொடுக்கும் என்பது தவிர்க்க முடியாதது எனலாம்.

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 10-00

தனிப்பிரதி -75

இந்தியா, மலேசியா 12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

மீராவின

‘ஊசிகள்’

ஒரு கண்ணோட்டம்

ஜவாத் மரைக்கார்

புதுக்கவிதை தோன்றிய காலத்திலிருந்தே, மரபு வெறிபிடித்தவர்களிடமிருந்தும், அவர்களது கண்டனக் கணைகளிலிருந்தும் தப்பி, மரபுக் கூட்டை உடைத்துக் கொண்டு மாரிகாலத்துப் புற்றீசல்களாகப் பெருகிவரும் புதுக்கவிதைகளுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்திலே நிலையான ஒரு இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்துவிட யுதுக்கவிதைப் படைப்பாளிகள் முயன்று வருகின்றனர். புதுக்கவிதைகளுக்கென்றே வெளிவரும் ‘வானம்பாடி’ முதலான சஞ்சிகைகளும், புதுக்கவிதைகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்துப் பிரசுரிக்கும் பிற ஏடுகளும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் புதுக்கவிதைகளை ஜனரஞ்சகப்படுத்தி விட்டன இன்று புதுக்கவிதைகள், நூல்களாகவும் உருப்பெற்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சமூத்திலிருந்து ‘எலிக்குடு’, ‘பொறிகள்’, ‘போலிகள்’ போன்று மினித் தொகுப்புக்கள் சிலவே வெளிவந்துள்ளன. எனினும் தமிழகம் இத்துறையில் பெருஞ் சாதனைகளை ஈட்டி வருகின்றது. ‘மௌனத்தின் நாவுகள்’, ‘கண்ணீர்ப் பூக்கள்’, ‘விதி’, ‘கூட்டுப் புழுக்கள்’ போன்ற புதுக்கவிதைத் தொகுப்புக்கள் பெரிய அளவில், உயர்ந்த பதிப்பில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வரிசையில் அண்மையில் வெளிவந்ததுதான் மீராவின ‘ஊசிகள்’ 82 பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ள இத் தொகுப்பில், வானம்பாடி, விவேகச்சித்தன், மனிதன் போன்ற ஏடுகளில் வெளிவந்த அறுபது கவிதைகள் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொகுப்பிலுள்ள பல கவிதைகளில் யாப்பின் மணம் வீசுகின்றது. ஆயினும் அவை கவிஞரால் இழுத்துவந்து நிறுத்தப்பட்ட சிறையாகத் தெரியவில்லை.

தொகுப்பின் ஆரம்பத்தில் முகவுரைக்குப் பதிலாக, கவிஞர் அப்துல் ரகுமான், பாலு ஆகிய இருவரும் கவிஞர் மீராவுடன் கலந்துரையாடுவதன் மூலம் நூல் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. இது புதியதொரு முயற்சி. ‘சமுதாயத்தின் நோய்க் கிருமிகளைப் பார்க்கிறபோது, சங்கடப்படுகின்றேன். கோபமும் வருகிறது. ஒரு சுகாதாரமான ஆசைதான் இந்த ஊசிகளை உருவாக்கியது’ என்ற மீராவின கருத்துக்களைப் படித்தபின் கவிதைகளைப் புரட்டுகின்றபோது, அவருடைய கோபம் நாய்க்கிருமிகளையும், நோய்களையும் திட்டித் தீர்க்கும் அளவிலேயே இருப்பதை உணர முடிகின்றது. மக்கள் விரோதிகளைப் பல இடங்களில் இனங்காட்டியுள்ளார் கவிஞர். ஆனால் விரோதிகளை ஒழித்துக் கட்டி விமோசனம் பெறக்கூடிய வழிகளைக் கூறாமல் ஒதுங்கிவிடுவதோடு, மக்கள் சக்தியைத் தட்டியெழுப்பவும் தவறிவிட்டார்.

சிறந்த கவிதைகளில், ‘வறுமையே வெளியேறு’, ‘தலைகுனிவு’ ‘அவசரக்காரன்’, ‘இரண்டு பிணங்கள்’, ‘மேயர் மகன் தோட்டி மகனுக்குக் கூறியது.....’ போன்றவை உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன.

மீராவின ‘வறுமை வேகவேகமாய் வெளியேறிற்று பரட்டைத்தலையும் எலும்பும் தோலும் கிழிந்த கந்தையுமாக.....’ என்று (வறுமையே வெளியேறு) சொல்லும்போதும், ‘முக வாசவிலே முதுமைச்சிறுக்கி புள்ளி வைக்கிறான் கோலம்போட’ போன்ற (நான் படை வீசிய நாப்பாம் குண்டிலிருந்த பித்தரையைப் பெயர்த்தெடுத்தே ஆயுதம் செய்து அமெரிக்கை விரட்டியடித்து வியட்நாப் போரை நிறுத்திய விடுதலை வீரர்களுடன், ‘அமெரிக்கன் பணத்தில் ‘சோவியத் நாடு’ சந்தா செலுத்தியதன் மூலம் ‘அமெரிக்கன் ரிப்போட்டரை’ இலவசமாக வாங்கி நிறுத்துப்போட்டுக் கிடைத்த ரிக்கன் ரிப்போர்டர் சஞ்சிகையை நிறுத்திய பாரதத்து விவேகனையும்’ ஒப்பிட்டு நோக்கும் போதும் (வீரமும் விவேகமும்), தான் ஒரு சிறந்த கவிஞன் என்பதை நிரூபிக்கும் இவர் சில கவிதைகளால் வீழ்ச்சி அடைந்து விடுகிறார்.

சில கவிதைகளில் இழையோடும் நகைச்சுவைகள் கருத்துக்கு வலிமையை ஏற்படுத்துகின்றன. தங்க முதலாளி, பழக்கம் பொல்லாதது. உறுமீன் வருமளவும், கடமையைச் செய்ய, கத்திவந்தது... மும்... மும்... போன்றவற்றைச் சொல்லலாம். வேறு சில கவிதைகளை, மிதமிஞ்சிய நகைச்சுவை, வெறும் விகடத் துணுக்குகளாக்கி விட்டன. ‘பழம் நீ அப்பா’ என்ற கவிதையை அவதானிக்கலாம்;

சிறு மலைப்பழம் ஒருசீப்பும்
பலாப் பழச் சீசைகள்
பத்துப் பன்னிரண்டும்
சிவந்த ஆப்பின் ஐந்தாறும் தின்றபின்
மாம்பழம் இங்கே வரத்திலையோ
என்று கேட்டவாறு
இருமிக் களைத்து
பாகவதர் கனிந்து
பாடத் தொடங்கினார்;
‘பழம் நீ அப்பா பழம் நீ.....’
அப்பன் முருகன் அலறி ஓடினான்.

‘இழந்த தமிழன் கண்டுபிடிப்பு’, ‘மாயம்’, ‘பறக்கவிடலாம்’ முதலிய கவிதைகள் கூட ‘சிரித்திரனில்’ வெளிவந்த பகுதிகளை நினைவூட்டுகின்றன.

மீராவின மற்றொரு கவிதை நூலாகிய, ‘கனவுகள் — கற்பனைகள் — காகிதங்கள்’ என்பதில் காணப்படும் படிம உத்தி கற்பனைச் செறிவு, கவித்துவத்தின் ஆகியவற்றை மனதிற்கொண்டு அதே எதிர்பார்ப்பில் ஊசிகளைப் புரட்டுகிறாது ஏமாற்றும் மிஞ்சுகின்றது. கனவுகள், கற்பனைகள், காகிதங்கள் போல ஒரு கற்பனைக் காவியமாக இல்லாமல், யதார்த்தமான விடயங்கள் ‘ஊசிகளில்’ காணப்படுவதும் இதற்கொரு காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆயினும் சுருக்கமாகக் கூறும்போது, ‘ஊசிகள்’ சமூகவிரோதிகளை ‘நறுக்’ கென்று குத்தக் கூடியது. ஆனால் மக்களின் இதயத்தை ஊடுருவிச் சென்று அவர்களை எழுச்சிபெறச் செய்யும் சக்தி அதற்கு இல்லை.

கைப்பணியில் இது ஒரு கலைப்பணி

பரா. சுந்தரலிங்கம்

திருமணத்தின் போது மணமகள் அல்லது மணமகள் வீட்டார் உபசாரமாக விருந்தினர்களுக்குச் சில மங்கலப் பொருட்களை அளிப்பது வழக்கம்.

நாகரிகத் திருமணங்களில் 'வெடிங் கேக்' ஒரு உபசாரப் பொருளாகக் கொடுப்பது ஒரு சம்பிரதாயம். 'வெடிங் கேக்' வைக்கப்படும் சிறிய காகிதப் பெட்டி அழகு வாய்ந்ததாக, கவர்ச்சி நிரம்பியதாக இருக்கும்.

அண்மையில் கொழும்பில் நடந்த திருமணத்திற்குப் போன போது வெண் பனையோலையால் செய்த குட்டானினுள் வைத்து 'வெடிங் கேக்' வழங்கப்பட்டது. வழமையைப் புதுமையான முறையில் பனம் குட்டானில் வைத்து வழங்கி, இதனைச் சாதித்தவர் திருமதி ஹெமலதி சோமசுந்தரம். காகித அட்டை பஞ்ச காலமானபடியால் பலர் காகிதங்களில் சுற்றி வளங்கினார்கள். இதில் புதுமை இல்லை.

கால குழலுக்கு ஏற்ற வாறு உள்ளூர் கைத்தொழிலையும் சிக்கனத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து, வண்ண ஓலைகளினால் அழகுசெய்து விருந்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட போது அளித்தவர் முகங்களும் சுவைத்தவர்களுக்கும் களித்தன. பனத்தொழிலை விருத்தி செய்யும் திரு. பரநிருபசிங்கம் என்பவரின் உதவியுடன்தான் இதனைச் செய்

யமுடிந்தது என்று நன்றியுடன் அங்கு கூறினார் ஸ்ரீமதி சோமசுந்தரம்.

திருமண அலங்காரங்கள் யாவும் தென்னங் குருத்தோலையால் செய்யப்பட்டிருந்தன. இவை சிங்களக் கலைஞர்களின் உதவியுடன் செய்யப்பட்டதாம். எல்லா வேலைகளுமே பனங்குருத்தினால் செய்ய முடியும். எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் தேவையான பனங் குருத்துக்களைத் தருவிப்பது கஷ்டமாக இருந்ததாம். தென்னை ஓலை சோடன்கள் விரைவில் வாடிவிடும்; கருகிவிடும். பனை அப்படி அல்ல. வாட்டாது; வாடினாலும் வெண்மையாக இருக்கும். நிரந்தரமாக அழகாக கவர்ச்சியாக இருக்கும்.

இவற்றைப் பார்த்தபோது ஒரு சிந்தனை ஓடியது. இன்று பாடசாலைகளில் அழகியற்கல்வி, தொழில் முன்னிலைக் கல்வி என்பன கட்டாய பாடம். வானிஸ் பேப்பர், காட்போட் என்பனவற்றை விடுத்து, பனை, தென்னையின் குருத்துக்களை இவற்றிற்குப் பயன்படுத்தலாம். இவற்றால் நம் மத்தில் குருத்தோலை அலங்காரக் கலைஞர்கள் தோன்றலாம். இன்று பனம் பண்டம் பனையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மக்களிடம் பரவுகிறது. முன்பு அசிங்கம் என்று ஒதுக்கிய வஸ்துக்கள் இன்று அலங்காரம் 'பாஷன்' என்ற பெயரில் நாகரிக வட்டாரங்களில் புகுந்து பிரபலமாகி வருகின்றது.

திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திராவின் 'ஓவியங்கள்'

சண்முகன்

அண்மையில் 'லயனல் வென்ஸ்' நினைவு மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த 'இலங்கை வனப்புகள்' ஓவியக் கண்காட்சியைப் பார்க்கக் கிடைத்தது. கண்காட்சியில் இடம்பெற்ற 52 ஓவியங்களும், எண்ணெய் வண்ணத்தில் திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திராவிலேயே படைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த வகையில் இந்தக் கண்காட்சி அவரின் கலை முனைப்புகளின் தனித்தன்மைகளைப் பிரதிபலிக்கும் தனி நபர் கண்காட்சியாகவும் அமைந்தது.

இந்த 'வனப்புகள்' 'இலங்கை வனப்புகள்' என்ற குறுகிய பெயர் எல்லைக்குள் அடங்கியிருக்கத் தேவையில்லை யென்றே நினைக்கின்றேன். உலக வனப்புகளாக விரிந்திருக்கலாம். அல்லது பேதமுறாத — எல்லைகளுக்குள் சிக்காத கலைஞரின் பார்வையில் மாறாத பரவசத்தைத் தருகின்ற 'வனப்புகளாகவே' மிளிர்ந்திருக்கலாம் திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திரா சித்திரித்திருக்கின்ற 'வனப்புகள்' அப்படிப்பட்டன. இடம், காலம் என்பனவற்றைக் கடந்த பரவசத்தையும். விடுதலை உணர்ச்சியையும் தந்துநிற்பவை.

காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த இவரின் ஓவியங்களில்

பெரும்பாலானவை இயற்கைக் காட்சிகளைத் தத்ருபமாகச் சித்திரிக்கின்றன. வண்ணங்களின் சேர்க்கை அவற்றுக்கு உயிரும் மெருகும் கொடுக்கின்றன. இவரின் கை அசைவில் ஒளிரும் வண்ணங்கள் ஒரு நிதர்சனமான அமைதியான, ஆழமான உலகத்தைக் கண்முன் கொண்டு வருகின்றன. மார்கழி மாதத்து நிலா, தொலை தூரத்துக்கு அப்பால். மழை பெய்த பிறகு. இளஞ் சிவப்பு மேகங்கள், குளிர் நிழல், நீர் நடனம், தூரத்து வைகறை, சிவப்பு வயல்கள் முதலியன இந்த வகையில் குறிப்பிடக்கூடியன.

இவர், காட்சிகளை காட்சிகளாகவே காண்கின்றார். அதை அதனதன் தோற்றப் பாணியிலே சித்திரிக்க முனைகின்றார். அதில் வெற்றியும் பெறுகின்றார். தேயிலைத் தோட்டம், யாழ்ப்பாணக் கடலேரி, முற்றுவயல்கள், நெல் வயல் என்பன இந்த வகைப்படுத்தலில் அடங்குவன.

இவரின் ஓவியங்கள் எல்லாம் மரபுவழிப் பாணியிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆனால், கலைஞரின் மன உணர்வுகளைக் காணும் காட்சிகளில் சித்திரிக்

சீதனம்

திருமணங்கள்
சுவர்க்கத்தில்தான்
நிச்சயிக்கப் படுகின்றனவாம்!
அப்படியானால்
காலமெல்லாம்
கன்னியராய்
அழுதழுது காத்திருக்கும்
ஏழைகுலக் கன்னியரின்
திருமணங்கள்
சுவர்க்கத்தில்
நிச்சயிக்கப் படாததேனோ,
ஒருவேளை
அவர்களது திருமணங்கள்
நரகத்தில்தான்
நிச்சயிக்கப் படுகின்றனவோ?

ஏ. எம். ஏ. நல்லூர்

கின்ற நவீன ஓவியத்தின் சில அம்சங்களையும் இவரின் ஓவியங்களில் காணமுடிகின்றது. ஒரு வழியில் இப்படிச் கூறுவது தவறாகக் கூட இருக்கலாம். இவர் தான் காணும் காட்சிகளால் தனது மனத்தில் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றார் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்குமென நினைக்கின்றேன். ஏகாந்தம், அகந்தை, லயம் முதலிய ஓவியங்களில் இத்தன்மையைக் காணமுடியும். குறிப்பாக 'ஏகாந்தம்' என்ற ஓவியத்தில் சில மரங்களாலும் நீர் நிலையாலும் அந்த உணர்வை எழுப்புகின்றார். கடும் நீலத்திலிருந்து தொலை தூரத்திற்கு வெளிர் நீலமாக மாறிச் செல்லும் அந்த நீர்நிலை ஏகாந்த

மான தனிமை உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றதுதான்.

இத்தனை ஓவியங்களிலும் அடிநாதமாகக் கவிந்து நிற்கும் சாந்தமும் — அமைதியும்தான் இவரின் தனித்தன்மை. இவரின் இந்தத் தனித்துவம்தான் இவரின் படைப்பாற்றலுக்கு ஆழமான அர்த்தத்தையும், பெறுமதியையும் கொடுக்கின்றன என்று நினைக்கின்றேன். 'புயற்கூட்டம்' என்ற இவரின் ஓவியத்தில் கூட இந்த 'அழகான அமைதி' ஏதோ விதமாகக் கவிசின்றது. காட்சியில் 'சாந்தமான.....' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஓவியம் கூட உண்டு.

இக்காட்சியில் மார் கழிமா தத்து நிலா, ஏகாந்தம், மறையும் நாள், நிழல்கள், நீலநீர், மலையேற்றம் ஆகிய ஓவியங்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. இவை என்னில் ஏற்படுத்திய உணர்வுத் தாக்கங்கள் அளப்பரியன.

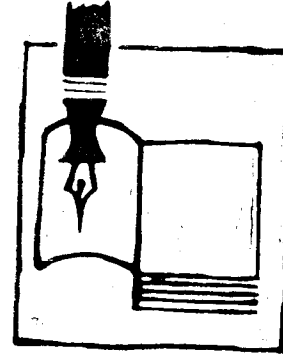
இலண்டனில் பரிசுத்த மாட்டின் கலைக் கல்லூரியில் ஐவர் பைப்ரிஸ்டிடம் ஓவியம் பயின்ற திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திரா இலங்கையின் நம்பிக்கைவாய்ந்த ஓவியர்களில் ஒருவர் என்ற கணிப்பை இக் கண்காட்சி ஏற்படுத்துமென நினைக்கிறேன்.

★

நோய்கள்

உதிரம் சிந்தி
உழைத்தவனுக்கு
லோ பிறசர்
இரத்தம் உறிஞ்சி
உயர்ந்தவனுக்கு
ஹை பிறசர்

கா. புல்பராணி

கடிதங்கள்

இம் மாத இதழில் கேள்வி பதிலுக்கான 'தூண்டில்' ஆரம்பித்துள்ளீர்கள். நல்ல தலைப்பு. ஆழமானதும் அறிவு சார்ந்ததுமான கேள்விக்கான பதிலையே தேர்ந்தெடுங்கள். சும்மா செக்கு மாட்டுத் தடத்தில் கேள்வியோ-பதிலோ அமையாது, தரமான-வாசகர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் விதத்தில் — அமைவது நல்லது.

மல்லிகையின் 11-வது ஆண்டு மலர் பற்றியும் இம் மாத இதழில் தகவல் தந்துள்ளீர்கள். இந்தப் பதினேராவது ஆண்டு மலர் ஒரு காத்திரமான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றேன். பத்தாவது ஆண்டு மலரைப் பார்த்துப் படித்தவன் நான். எனவே வரப்போகும் மலர் மிகச் சிறப்பாக அமையும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமேயில்லை.

மல்லிகை மாத இதழ்களில் இன்னும் சிறந்த அம்சங்களைச் சேருங்கள். வாசகர்கள் தத்தமது அபிப்பிராயங்களைப் பூரணமாக எழுத மேடையமைத்துத் தாருங்கள். வெறும் சிறுகதை

நாவல், கவிதை மாத்திரம் இலக்கியமல்ல. பிரயாண இலக்கியங்கள், விஞ்ஞானக் கற்பனைகள், சுய சரித ஆக்கங்களையும் மல்லிகையில் வெளியிட ஆகவேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்தால் நம்மைப் போன்ற வளரும் இளம் சந்ததிக்கு நல்லது.

அருமையான பிரபல எழுத்தாளர்கள் இன்று எழுதாமல் முடங்கிப்போய் இருக்கின்றனர்! அவர்களை எப்படியாவது மல்லிகையில் எழுதவைக்க முயலுங்கள். இது மல்லிகைக்கு மாதிரமல்ல, இன்று சோர்வு தட்டிக் கிடக்கும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் ஆக்கபூர்வமான உதவியாக இருக்கும்.

நமது நாட்டில் இலக்கியக் கருத்து மேடை இன்று கருங்கி வருகின்றது. கடத்தாகி நெருக்கடியும் இதற்கொரு காரணம்; தொடர்ந்து நமது எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் வெளிவருமோ எனச் சந்தேகப்படும் படியான சூழ்நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. இந்தத் தேக்கநிலையில் இருந்து வெளிப்பட எழுத்தாளர் உற்சாகமாக இயங்கித் தமது படைப்புக்களை

வெளிக்கொணர வேண்டிய தக்க ஆலோசனைகளைக் கூற வேண்டிய பொறுப்பு பொறுப்பானவர்களுக்கு உண்டு. அப்படியான கருத்துக்களைப் பரிவர்த்தனை செய்வதற்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதும் மல்லிகைக்கு உரியது என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

அச்செழு. சி. வி. தம்பையா

2

மல்லிகை சிறந்த இலக்கியக் கட்டுரைகளை வெளியிடுவதில் தனக்கென ஒரு மதிப்பான தனியிடத்தைப் பெற்றுள்ளது. நுல்மானின் தொடர் கட்டுரை சாமிநாதனின் சவாடல் பேச்சுக்கு, அவரின் பிழையான கொள்கை விளக்கங்களுக்கு, அவரின் சிறுபிள்ளைத்தனமான வாதங்களுக்கு, சரியான விஞ்ஞான பூர்வமான பதில்களையும், அவரின் குழப்பங்களுக்கு நல்ல விளக்கங்களைக் கொடுப்பது மாதிரம் இன்றி மாக்ஸியம் பற்றிய பொதுவான கருத்துக்கள் பற்றியும், அதன் தத்துவ ரீதியான பகுதி, செயல்முறைப் பகுதி பற்றியும் சிறப்பான விளக்கங்களையும் கொடுத்து வாசகர்களுக்கு மாக்ஸியம் பற்றிய நுண்மையான அறிமுகத்தையும் கொடுக்கின்றது.

ஏ. ஜே. கவின் தமிழில் தரும் கட்டுரையும் மிக்க அறிவூட்டும் கட்டுரையாக வருகிறது.

சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரைகள், தமிழ் வாசகர்களுக்கு சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பற்றிச் சிறப்பான (ஆனால் மேலோட்டமான) ஒரு அறிமுகத்தைக் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில், ஒரு கட்டுரையில் வெளியான செய்திகள் இன்னுமொரு கட்டுரையில் சிறிதளவேனும் திரும்பவும் குறிப்பிடப்படுவதையும், அது அறிவுபூர்வமாகக் கட்டுரைகளைப் படிக்கும் வாசகர்களுக்கு சலிப்பூட்டுவதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனவே வாசகன் தானே நேரடியாக சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பற்றி அனுபவ பூர்வமாக அறியும் பொருட்டு இன்னும் அதிக அளவில் மொழி பெயர்ப்புக் கதைகளை வெளியிடலாம்.

அத்துடன் ஒரு சிங்கள எழுத்தாளர், தனது மொழி பெயர்ப்புக் கதை மூலமாக மல்லிகை ஊடாகத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு முதன் முதலில் அறிமுகமாகும் பொழுது, அந்த எழுத்தாளன் பற்றியும், அவனது மற்றைய ஆக்கங்கள் பற்றியும், விமர்சன பூர்வமான ஒரு சிறிய அறிமுகக் கட்டுரையையும் வெளியிடுவது பொருத்தமானதாகவும், அறிமுகக் கட்டுரையை மரத்திரமன்றி, அந்த எழுத்தாளனது ஒரு படைப்பைக் கூடவே, அனுபவ பூர்வமாக உணர்வதால் அந்த எழுத்தாளன் பற்றியும் அவன் படைப்புப் பற்றியும் வாசகன் மனதில் ஆழமாகப் பதிய வைக்கவும் உதவும் எனவும் நம்புகிறேன்.

எம். கே. முருகானந்தன் கல்கிசை.

எம். கே. முருகானந்தன் கல்கிசை.

3

மல்லிகையைத் தொடர்ந்து படித்து வருபவன் நான். என்களைப் பொறுத்தவரையில் அதன் வளர்ச்சியை நான் கட்டம் கட்டமாகக் கவனித்து வந்துள்ளேன். தொடர்ந்து ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையை நடத்துவது என்பது எத்தனை சிரமம் என்பது எனக்குத் தெரியாததல்ல. எத்தனையோ நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் இந்தச் சாதனையை நீங்கள் செய்து வருவதையிட்டு எனது தனிப்பட்ட பாராட்டுக்களை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

சமீபத்து இலக்கியவாதிகளின் பல தகவல்கள் நமக்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றன. அவர்களினது வாழ்க்கையில் நடந்த ருசிகரமான சம்பவங்களைக் கலைச் சுவையோடு நமக்குத் தெரியப்படுத்தினால் என்ன?

மற்றும் நமது எழுத்தாளர்களது கருத்துக்கள் பற்றிப் பேட்டி மூலமோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ வாசகர்களாகிய எமக்குக் கிடைக்கத் தக்கதாக ஏற்பாடு செய்தால் புதுச் சுவையாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

கண்டி. எம். பர்லகப்பிரமணியம்

4

தமிழ் நாட்டில் இன்று புதிது புதிதாகப் பல இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தவாறு இருக்கின்றன. அவைகளின் பெயரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோமே தவிர, அவைகளைப் படித்துப் பார்க்கக் கூடிய வசதி நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை.

தமிழகத்து இலக்கிய நண்பர்களின் பலரது இலக்கியதாகம் கொண்ட கடிதங்களை

நான் மல்லிகையில் படித்தபோது எங்களைப் போலவே அங்கும் ரசிகர்கள் — சமீபத்து ஆக்க இலக்கியத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டவர்கள் இருக்கின்றனர் என்ற முடிவுக்கு நான் வந்தேன்.

தமிழகத்திற்கும் நமது நாட்டுக்கும் பாலமாக ஏன் மல்லிகைச் செல்படக் கூடாது என்ற எண்ணத்தின் உந்துதலினாலே எனக்கொரு யோசனை தோன்றியுள்ளது. நாங்கள் அவர்களுக்கு இங்குள்ள சஞ்சிகை— நூல்களைத் தொடர்ந்து அனுப்புகின்றோம். அதே போல அவர்களும் நாம் விரும்பும்— நமக்கு இங்கு கிடைக்க முடியாத— மாசிகை, புத்தகங்களை நமக்குக் கிடைக்க— பரிவர்த்தனை பண்ண ஏற்பாடு செய்வார்களா? என்பதை மல்லிகை மூலம் அறிய விரும்புகின்றோம். இதில் ஏதாவது சிரமங்கள், சிக்கல்கள் இருந்தாலும் இலக்கிய நல்வளர்ச்சிக்காக இந்தச் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் நீங்கள் ஆவன செய்தால் பரஸ்பரம் இரண்டு நாட்டுக்கும் நன்மை செய்தவர்களாவீர்கள்.

சங்களை. எஸ். புவனேந்திரன்

(நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்துத் தரமான ரசிகர்களுடன் மல்லிகை நீண்ட நாட்களாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. ஏராளமான இலக்கிய நண்பர்கள் அங்கிருந்தும் இப்படியான கருத்துப்பட எமக்கும் அடிக்கடி கடிதம் எழுதி வருகின்றனர்.

சட்டப்படி இது சரிதானா? என நாம் யோசிக்க வேண்டும்; சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் நாம் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம்;

இப்படியான புத்தக-சஞ்சிகை பரிவர்த்தனை சாத்தியமானது தான் என நமக்கு அரசாங்க மட்டத்தில் உத்தரவு கிடைத்தால் நம்பிக்கையாக உங்களுக்கு இப்படியான உதவியை நம்பிக்கையாகச் செய்வோம்.

தமக்கு மல்லிகையை சந்தாவாக அனுப்பக் கேட்டெழுதும் தமிழகத்து நண்பர்களுக்கும் இப்படியான உள் நாட்டுச் சிக்கல் இருக்கின்றது என்பதும் எமக்குத் தெரியும். எனவே ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக் காகவாவது நாம் இந்தப் பிரச்சினையில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மல்லிகைக்குத் தமிழகத் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வருவது வழக்கம். முடியுமானால் காரியாலயத்தில் அவைகளைப் படிக்கலாம். கொண்டு போகவோ அனுப்பிப் பெறவோ முடியாது. காரியாலயத்தில் பெற்றுக் கொண்டு போன இப்படியான சஞ்சிகைகள் திரும்பிவந்ததில்லை என்ற அநுபவ நடை முறை நமக்கு நல்ல பாடத்தைப் புகட்டியுள்ளது. எல்லா இலக்கிய ரசிகர்களும் நன்மை பெறக் கூடிய திட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்வோம்.

— ஆசிரியர்)

5

நான் மினுவாங்கொடை பகுதியில் பீலவத்தை சுரம்மா ராம பௌத்த விஹாரையில் உதவிப் பீடாதிபதியாகக் கடமை புரிகிறேன். தமிழின் மீதும் தமிழ் இலக்கியத்தின் மீதும் மாறாத பற்றுக் கொண்டுள்ளேன். தங்களது மல்லிகை

இதழை பலமுறை படித்திருக்கிறேன். தொடர்ந்து படிக்க ஆசை கொண்டுள்ளேன். ஈழத்தின் தரமான படைப்பிலக்கிய ஏடு மல்லிகைதான் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். இத்தோடு மல்லிகைக்கான சந்தா 10- ரூபாயை அனுப்புகிறேன். இம்மாதத்திலிருந்து என்னை ஒரு சந்தாதாரராகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும். இத்தாலி மொழியில் பி. ஏ. பரீட்சையில் அடியேன் சித்தியெய்தி உள்ளேன். தமிழில் பண்டிட் பரீட்சையிலும் ஜெர்மன், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய மொழிகளில் சரளமாகப்பேச, எழுதமுடியும்.

நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்ட நண்பர்கள், முருகபூபதி, மூ. பசீர் போன்றவர்களோடு நிறையத் தொடர்புண்டு. ஒரு முறை தேசாபிமானி இதழில் நண்பர்கள் என்னைப்பற்றி வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

சந்தாதாராக இதுவரை இல்லாவிட்டாலும் நான் மல்லிகை வாசகன்.

என்னைப் பற்றிய விபரங்கள் ஒரு அறிமுகத்திற்கே தவிர தற்பெருமைக்காக அல்ல என்பதை இத்தால் நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

நமது இலக்கியத் தொடர்புகள் நீடிக்க பிரார்த்திக்கிறேன். தொடர்ந்து மல்லிகை கிடைக்க ஆவன செய்யுங்கள். நீர்கொழும்பு வந்தால் நிச்சயம் என்னை சந்தியுங்கள். சனி, திங்களில் விகாரையிலும் மற்ற நாட்கள் நீர்கொழும்பு அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிப் பௌத்த பொதுப்பணி பிரிவிலும் இருப்பேன். நிச்சயம் சந்திக்கவும்.

சுவாமி தம்மதஸ்ஸி தேரோ மினுவாங்கொடை.

நமிழ் நாடகங்களும் விங்கள் நாடகங்களும்

இன்று

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தின்

ரஞ்சித் தர்மகிர்த்தியின் 'ஹிரு நெத்தி வொவக்' (ஒளி இல்லாவுலகு) என்ற நாடகம் 1974 சிங்கள நாடக விழாவில் சிறந்த தழுவல் நாடகமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை தமிழ் ரசிகர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இதனுடன் பின்வரும் செய்திகளையும் தொகுத்து நோக்கும் போது அவர்கள் வியப்புக்கும், பெருமிதத்துக்கு முரிய பல்வேறு உண்மைகளை உய்த்தறிவர். இந்த நாடகம் மார்க்சிம் கோர்க்கியின் லோவர் டெப்த்ஸ் என்பதன் தழுவலாகும். இதே நாடகத்தைத் தழுவிக் கைஹர் ஹமீட் 1973 முற்பகுதியில் 'நகரத்துக் கோமானி' எனத் தயாரித்தளித்தார். அதன் நாடகப் பிரதியைத் தயாரித்தவர் பெளசக் அமீர். இவரே 1974-ஆம் வருடத் தமிழ் நாடக விழாவில் சிறந்த நாடகமாகத் தெரிவான 'பிள்ளை பெற்ற ராஜா ஒரு நாயை வளர்த்தார்' நாடகாசிரியராவர். 'பிள்ளை பெற்ற ராஜா' வில் ராஜாவாக டித்து சிறந்த நடிகருக்குரிய பிரீசு பெற்ற கே. ஏ. ஜவாஹர் நகரத்துக் கோமானிகள்' நடிகர் குழுவில் ஒருவராவர்.

எனவே நாடகத்துறையில் தமிழ்க் கலைஞர்களது திறமைக்கும், தகுதிக்கும் எவ்வித ஐயத்துக்கும் இடமில்லை. சிங்கள

நாடகக் கலைஞர்களுக்குச் சகோதரர்களாகவும் அவர்கள் இல்லை.

எனினும் இன்று சிங்கள நாடகவுலகு புகழ்பரப்பி நிற்குமளவுக்குத் தமிழ் நாடகவுலகு முன்னணி பெறுதேன் என்பது நன்கு கவனித்து ஆராயப்பட வேண்டும்.

இதற்குச் சிங்கள நாடகங்களைப் பற்றி விமரிசகர்களும், பத்திரிகைகளும் கொடுக்கும் விளம்பரத்தை மட்டும் காரணங்காட்டுவதற்கில்லை. சிறந்த நாடகங்களின் அமைவுக்கு நாடகப் பிரதியின் பங்கும் இன்றியமையாதது. சிங்கள நாடகங்களின் சிறப்பைப் பற்றிப் பேசும் போது அவற்றின் ஒரு முக்கிய குறையாகவும் இவ்வம்சத்தையே சுட்டிக் காட்டலாம். சிங்களத்தில் நல்ல நாடகப் பிரதிகள் குறைவு என்பதற்கு அங்கு தயாரிக்கப்படுவன பெருமளவுக்குத் தழுவல்களாக உள்ளமை எடுத்துக்காட்டாகும். சுய ஆக்கங்களைத் தயாரிப்பதில் அவர்களுக்குத் திறமைக்குறைவு இதற்குக் காரணமாக இருக்க வியலாது. நாடகத் தயாரிப்பின் நோக்கமும் ஒரு காரணமாகும். நாடகத்துறை வருவாய்க்குரிய ஒரு வழியாகவுள்ளது. எனவே சுயமாக நல்ல நாடகங்களைத் தயாரிப்பதற் பிரயாசைப்படுவதை விட ஏற்கெனவே பிற

மொழிகளிற் பிரசித்தமான நாடகப் பிரதிகளைப் பின்பற்றுவது பல வழிகளிலும் வசதியாகப் போய்விடுகிறது. இது எப்படி இருந்தபோதிலும், 'நகரத்துக் கோமாளிகள்' முன்னுரையில் பௌகல் அமீர், 'அகில உலக தரத்திற்கு உயர்ந்துவிட்ட நமது சிங்களச் சகோதரர்களின் நாளாந்த முன்னேற்றம்' என மலைப்புறச் செய்யும் வகையில் சில உயர்வுகளை எய்த, பேட்ரோல் பிரெச்ட், பேனாட்டோ, இப்ஸன், டெனசி விலியம் லூகி பிரான்டெலோ போன்ற சர்வதேச நாடகாசிரியர்கள் உதவியுள்ளனர் என்ற உண்மையை நாம் படிப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். எமக்குரிய உந்துதல் மேற்குறித்தவர்கள் போன்ற நாடகாசிரியர்களிடமிருந்து மட்டும்தான் வரவேண்டுமென்பதில்லை. ஜெயகாந்தனின் 'யாருக்காக அழுதான்' சிறுகதையிலிருந்தும் நாடகப்பிரதி அமையலாம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து 'தங்கப் பதக்கம்' போன்றவை கூட எமக்குப் பிரதி உதவலாம். மனோகர், சோ, டி. கே. எஸ். (சேவாஸ்டேஜ்) சகஸ்ரநாமம் போன்றவர்களிடமும் நாம் கற்கத்தக்கவை உள. இவற்றுடன் எமது 'சிங்களச் சகோதரர்களது' நாடகங்களையும் உள்ளடக்கலாம்.

இதனை நான் எடுத்துக் காட்டும்போது தமிழ் நாடகக் கலைஞர்கள் இதுவரை தமிழ் மேடை கண்டுள்ள யாருக்காக அழுதான், கிளரிக்கல் கிளாஸ்கு, நகரத்துக் கோமாளிகள் முதலியவற்றையும், வேதாளம் சொன்ன கதை, மதமாற்றம், கடுழியம், வீடு யாருக்கு முதலியவற்றையும் எமது கவனத்துக்குக் கொண்டுவர இடமுண்டு.

இவ்வாறு நல்ல நாடகங்கள் அவ்வப்போது மேடையேறியும் தமிழ் நாடகவிலகு விரிவுருத்தோ என்பதும் ஒரு நல்ல கேள்வியேயாகும். இவ்விடத்திலேயே தமிழ் நாடகங்களுக்கு கானரசிக ஆதரவு பற்றிய விடயம் முன்வருகிறது. ஒரு பொழுதுபோக்கு சாதனம் என்ற வகையில் தமிழ் நாடகங்களுக்கு சினிமாவின் போட்டி கடுமையானதே சினிமாவைப் போல நாடகத்தைநாடுவோர் குறைவு. சினிமாவின் கட்டண மலிவுத் தன்மை இதற்கு ஒரு காரணமாகும். எனினும் மட்டுப்பட்ட அளவுக்காகத் நாடக ரசிகர் தொகை பெருகுவதற்கோ கொழும்பையோ சில சமயங்களில் யாழ்ப்பாணத்தையோ தவிர ஏனைய இடங்களில் தமிழ் நாடகங்கள் எட்டுந்தன்மை முற்றாக இல்லை எனலாம். அதே சமயம், சிங்கள நாடகங்கள், காத்தறை, காலி, அம்பலாங்கொட, களத்துறை, நீர்கொழும்பு, குருநாகல், கண்டி அது ராதபுரம் எனப் பரந்துபட்ட எட்டுகின்றன. இதன் மூலம் இவை சாதாரண மக்களுக்கு எட்டுகின்றன என்று பொருள்படாது. இவை ஒரு குறித்தவகை நகர்சார் ரசிகர்களையே அணைத்துச் செல்வன. எனவே சாதாரண மக்களுக்கு ஏற்புடைத்தாக நாடகங்களை இட்டுச் செல்லும் விடயம் தனியே விரிவுற ஆராயக்கூடியதாகும். எனினும் தமிழ் நாடக ரசிகர்களைப் பொறுத்தவரையில் தற்போதுள்ள நிலையில் ஏற்பட வேண்டிய மாற்றத்தையே நான் இங்கு கருதினேன்.

இதுவரை எடுத்துக் காட்டியவற்றிலிருந்து இன்று உயர்வுற்று வளங்குவதாகக் கருதப்படும் சிங்கள நாடகத்துறையிற காணும் அடிப்படையான

குறைகள் தெரிய வருகின்றன. அவை பெரிதும் தழுவல்களாகவுள்ளமை, அவை நகர்சார் குறித்த ஒரு தரத்தினரையே மகிழ்வுட்டுகின்றன. இவை மட்டும் அல்ல. சிங்கள நாடகங்களில் புதிய ஆக்கங்களுக்குப் புதியவர்களது முயற்சிகளுக்குப் போதிய வரவேற்பையும், ஊக்கத்தையும் பிரபல விமரிசகர்கள் வழங்குவதில்லை என்ற அதிருத்திலுள்ளது. இதுபோலவே நாடக விழாக்களில் நல்ல நாடகங்களும், கலைஞர்களும் தமக்குரிய மதிப்பினைப் பெறவில்லை என்ற குறையும் நிலவுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக 1974 சிங்கள நாடக விழாவின்போது இயங்கிய நாடக ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர் ஒருவர் கலந்துகொண்டு நடத்த 'ஹிரு தெத்திவொவக்' பரிசு பெற்றமையைச் சுட்டிக்காட்டுவோர் இது சிறந்த நாடகத் தெரிவுகளில் அசாதாரண நிலைகளேற்படுவதைக் குறித்து நிற்பதாயும் சொல்வர்.

சிங்கள நாடகத்துறையில் நிலவும் இப்படியான அதிருப்திகரமான நிலைகளைக் கொண்டு அங்கு தமிழ் நாடகம் கைக் கொள்ளத்தகு முன்மாதிரிகள் எவையுமில்லை என்று மனநிறைவு கொள்ள முயலுதல் தவறாகும். எனினும் தமிழ் நாடகங்களின் உயர்ச்சிகருதி எனது மனத்திற்படும் சில கருத்துக்களை நாடகக் கலைஞர்களது கவனத்துக்குக் கொண்டுவருதல் பொருத்தமெனத் தோன்றுகிறது.

★ தமிழ்நாடகங்களை கொழும்புக்கு வெளி ரசிகர்களுக்கும் பார்க்கும் சந்தர்ப்ப வசதிகருதி உள்ளூராட்சி மன்றங்களினதும் அரசினதும் அனுசரணையுடன், பொழுதுபோக்குக் கட்டணச்

சலுகை, நாடக நிதியுதவிகள் என்பன கலைஞர்களுக்குக் கிடைப்பதவசியம். மேடை வசதியுள்ள பாடசாலை, அரங்க மண்டபம் என்பவையும் எளிதாகக் கிடைக்க வேண்டும். தீவெங்கும் மத்தியான நிலையங்களில் திறந்த வெளியரங்குகளின் அவசியத்தைக் கூறத் தேவையில்லை.

★ நாடகங்களை ரசிகர்கள் முன் எடுத்துச் செல்வதில் சமயத் திருவிழாக்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நல்லூர், கேதீஸ்வரம், மடு, தலைவிலு, கதிர்காமம் போன்றவற்றின் இவ்வழியில் உதவக் கூடியன. பழைய காலங்களில் நாடக வளர்ச்சிக்குச் சமய விழாக்கள் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளன. எனவே இத்தகைய கோயில் நிருவாகிகளும், கலைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து ஆக்கபூர்வமான முறையிற் செயற்படலாம்.

★ காலத்துக்கேற்ற மாறுதல்களுடன் பழைய நாடகங்களது மீள் மேடையேற்றம் சாதாரண மக்களிடையே நாடக ஆர்வத்தைத் தூண்ட வழிவகுக்கும்.

★ இந்தியா, மலேயா, சிங்கப்பூர் போன்ற தமிழ்கூறு நல்லுலகங்களுடன் இலங்கை கொள்ளக்கூடிய பரஸ்பர நாடக நல்லுறவுகளும் வரவேற்கப்படலாம். இந் நாடுகட்கிடையே நாடகக் குழுக்களது பரிமாற்றம் வசூல் பணம் பற்றிய ஒரு கேள்வியை எழுப்பும். எந்த ஒரு குழுவினராலும் அவ்வந்நாட்டில் ஏற்படும் வசூல் தொகை அவ்வந்நாட்டிலேயே நாடகத்துறை சம்பந்தமான பொது நிதியாக இடப்பெற்று விடலாம். ★

நிர்வாணங்களை மறந்த

திகுதலல்ல-கமாஸ

‘உம்மா பிச்சக்காரி
யொண்டு வந்தீக்கி’ மகள் ஓடி
வந்து சொன்னதும் ‘காம்பரா’
வுக்குள்ளிருந்து முன் வாசற்படிக்கு வந்தாள் ரஹீமா.

‘ஏன்ட சுபஹானல்லா’

அங்கு நின்றிருந்த நடுத்தர
வயதுப் பெண்ணைக் கண்டதும்,
அவளது நெஞ்சு ‘திக்’ கென்றது.
ஒரு சில கணங்கள் எல்லாம்
மறந்த நிலையில் அப்படியே நின்
றிருக்க வேண்டும்.

உள்ளாடைகள் இருந்ததோ
இல்லையோ, அழுக்கப்பியிருந்த
‘கிளாஸ் நைலான்’ பிடவை
யொன்றைச் சுற்றியிருந்த போதிலும்,
அப்படியே..... அதுவும்
முழங்காலுக்குக் கொஞ்சம் உய
ரக் கிழிசலோடு..... அந்த நிலைக்
குள்ளும் கஷ்டப்பட்டு ஒரு
தொங்கலை இழுத்துத் தலையை
மறைத்து, தனது இனத்தை
இனங்காட்டிக் கொண்டு.....

‘சோனேப் பொம்புள
எளியா? இப்பிடி ரோட்டு நெடு
கப் போனா எல்லாருக்குந்தானே
வெக்கம்’ இவ்வாறு நினைத்துப்
பார்க்கும்போதே அவளின் உடம்
பெல்லாம் பூரித்தது.

‘இங்கல உள்ளுக்கு வந்து
நில்லுங்கொ’

உச்சந்தலை அலங்காரங்கள்

மீண்டும் காம்பராவுக்குள்
போனவள் அலுமாரியைத்
திறந்து அரைப் பழையதான
‘வொயில் ஸாரி’ யொன்றையும்
சட்டையொன்றையும் கொண்டு
வந்து கொடுத்தபோது, அந்தப்
பெண் அதை எதிர்பார்க்கவே
இல்லைப்போலிருந்தது.

பத்தே நிமிடத்துக்குள்
அடக்கமான தோற்றத்தில் வச
தியாக முக்காடு போட்டப்படி
ஒரு புதுத் தரிசனம் அவள் கண்
ணைதிரே தெரிந்தது,

அப்போது உச்சிப்பகல் பன்
னிரண்டு மணி.

‘நான் மட்டக்களப்பு மகள்.
எனக்கு வாப்பா. உம்மா இல்ல
மகள். ஒருதரும் இல்லாதபோது
தான் என்ன கல்லாணம் முடிச்
சார். இருந்த காலத்தில நல்லா
வெச்சிருந்தாரு. இப்ப அவர்
‘மௌத்’ தாகி ரண்டு வருடம்.
எனக்கு இப்ப நாலு பிள்ளைகள்’

தனக்காக இரக்கப்படுபவர்
கள் முன்னிலையில் உள்ளத்துய
ரத்தையெல்லாம் கொட்டித்
தீர்ப்பதே பெரிய நிம்மதிதானே!
நீண்ட நாட்களுக்குப்பின் வயிறு
நிறையச் சாப்பிடக் கூடாத
சந்தோசம் வேறு.

‘அல்ல ஒங்களுக்கின்னம்
‘பரக்கத்’ துச் செய்யட்டும்’

இரண்டு ரூபா நோட்டையும்
கைக்குள் சுருட்டியபடி வெளியி
றங்கினாள் அப்பெண்.

ரஹீமா சாய்வு நாற்காலி
யில் அப்படியே அமர்ந்தாள்.

இல்லாவிட்டால் அவளும்
கூட இந்நேரத்தில் அப்பெண்
னைப்போல எங்கெங்கோவெல்
லாம் கைநீட்டி அலைந்துகொண்
டிருக்க வேண்டியிருந்திருக்கும்.
அல்லது கண்ணீர் வெள்ளத்து
டன் போராடிக் கொண்டிருக்க
வேண்டியிருந்திருக்கும்!

நல்ல வேளை ஆண்டவன்
கைகொடுத்ததால், இப்படி
யொரு நிலையில் அவளால் பிரச்
னையில்லாமல் வாழ முடிகிறது.
கொஞ்சம் வயது கூடியவளாக
இருந்தாலும் முன்பொரு மனை
வியுடன் வாழ்ந்தவராக இருந்
தாலும் அவளைப் பொறுத்தமட்
டில் அதிஷ்டசாவிதான்.

வாய்ப்புக்கேற்ற உழைப்
போடு மாரடிக்கும் இருவரின்
குலக் கொழுந்துதான் அவள்.
காலத்தால் கவர்ந்து செல்லப்
படக்கூடிய குச்சில் ஜீவியம்தான்.
அவளுக்குக் கால்நூற்றாண்டு
அனுபவம். இப்படிப்பட்ட விடி
வற்ற மக்களின் சகவாசம்தான்
அவளுக்குப் பரிச்சயம்! அதனால்
தான் நிகழ்கால மதாளிப்பில்
கூட அவளால் கடந்தகால வறட்
சியை மறக்கமுடியவில்லை; மாற்
றியமைக்க வேண்டுமென்ற
ஆவேசம்.

‘அல்லலா மாலைக்கூம்.
பரக்கத்து செயங்கே மகள்’

வாசலில் பழைய கோட்டும்
ஸாரமும் தொப்பியுமாக ஒரு
வர். முந்தானையில் முடிந்திருந்த
இருபத்தியைந்துசத நாணயத்
தை அவிழ்த்துக் கொடுத்துவிட்
டுத் திரும்பினாள்.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் இப்
படிப்பட்ட காட்சிகளுக்குத்தான்

குறைவில்லையே! வறுமைப் புண்
ணைச் சமுதாயக் கண்களில் குத்
திக் காட்டும் நாள் அல்லவா?

‘ஜமீம்மாக்’ தொழுகைக்
குப்பின் அந்த வீட்டு முன் வாச
லில் ஒரு கூட்டம் கூடியிருந்தது.
ஏதோ ஒவ்வொருவகையிலும்
பெரிய மனிதர்களாகவும்
மதிப்பு வாய்ந்தவர்களாகவும்
முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ள ஒரு
பத்துப்பேர் கொண்ட கோஷ்டி
தான்.

அன்று தொழுகைக்குப்பின்
‘ஜமாஅத்’ தார்க்குடி ‘மையத்துப்’
பிட்டணி பள்ளிவாசலிலிருந்து
வெகுதூரத்தில் அமைந்திருப்ப
தால் ‘ஜமாஸா’த் தொழுகைக்
கும் இன்னும் வசதிகளையும்
பொறுத்து அங்குமொரு சிறிய
பள்ளிவாசல் கட்டியே ஆகவேண்
டுமென்று முடிவெடுத்திருந்தார்
கள்.

அதற்கான வேலைகளைக் கவ
னிக்கவும் பணச் சேகரிப்புக்களை
மேற்கொள்ளவுந்தான், இப்படி
யொரு கமிட்டியையும் தெரிவு
செய்துவிட்டிருந்தார்கள். அதற்
கான செயற் திட்டங்களை வகுப்
பதற்கான கூட்டந்தான் அங்கு
அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டி
ருந்தது.

‘இது அல்லாடவேல ஒவ்
வொத்தரும் ஏன்டென்ட மாதிரி
ஓதவி செய்வாங்க. நாங்க மனம்
வெச்சி ஒரே கருமமாக நிண்டா
ஒரு மாஸத்திலயென்டாலும்
கெட்டிப்போடேலும்’

‘கெட்டி முடிக்கியத்தில
பிரச்சினில்ல. அதுக்கு ‘எஸ்டி.
மேட்’ போட்டு, சல்லியச் சேத்
திக்கொளோனுமோ எல்லாத்த
துக்குமுந்தி’

‘சரி, இந்தக் கிழமையே
பொறப்படுவோம். கஹவத்த...

ரெத்தன்புற கொழும்பு... சீனங் கோட்டக்கி ஒரு ரௌன் செய்து திட்டு வந்தா எல்லஞ்சரி*

உள்ளேயிருந்தபடி உரையாடல்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ரஹீமாவின் நெஞ்சம் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது...! காரணம் ஐந்தாயிரம் மக்கள் வாழும் கிராமத்தில் ஐந்தாவது பள்ளிவாசல் கட்டப்போகின்ற தென்பதல்ல; அது ஒன்றுதான் இவ்வூர்ப் பெரியவர்களது பிரச்சினையும் சிந்தனையுமாக இருப்பதால்தான்!

கூட்டம் முடிந்து கால்மணி நேரம் நகர்ந்திருக்கும்.....

தேனீர்க் கோப்பையைக் கொடுத்துவிட்டு அங்கே நின்று கொண்டிருந்த மனைவியிடம் அந்தச் சந்தோசமான செய்தியை அவரால் எப்படிச் சொல்லாமலிருக்க முடியும்!

‘தெரீமா செய்தி? மையத்துப் பிட்டனீல புதிய பள்ளியொன்று கெட்டப்போற. அந்த வேலயாத்தான் இப்ப கூட்டம் கூட்டின’ அதில் தனக்கொரு மிக முக்கியமான பங்கிருப்பதைக் குசகமாகச் சொல்வதில் அவருக்குவளவு பெருமிதம் தெரியுமா?

‘அஸ்ஸலா மாலைக்கும்’

முன் வாசற்படியில் ஒரு வாப்பாவும் மகனும் கைநீட்டியபடி.....

கறுத்த இடுப்புப் பட்டியின் ‘போட்’ டென்று திறந்து பத்துச்சத நாணயமொன்றை ‘டக்’ கென்று எடுத்து ‘இதக் குடுங் கொ ரஹீமா’ என்று நீட்டினார் அவர்.

‘அல்ஹம்துலில்லா’ இருவரும் திரும்பி நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

‘ஊருலதானே எதின்யோ பள்ளிக்கி அதப்பரக்க எல்லாருஞ் சேந்து பிச்சயெடுத்துக் கெட்டு திரீத எங்கட மனிசருக்கொரு வழிசெய்யேலவா...?’ தனது உள்ளக் குமுறலின் வெளிப்பாட்டை அவள் இப்படிச் சொன்னதும், அவரது கண்களுக்கு முன் ஒரு புதுமின்னல் பளிச்சிட்டது போலிருந்தது.

‘எனத்த..... எனத்த சென்ன.....?’ கொஞ்சம் விளக்கமாக எதிர்பார்த்தார் போலும்!

‘தின்னத் தினில்லாம, தொழில் தொறவில்லாம, பொம்புளயன், கொமரு குட்டியெல்லம் ஊருரா அலஞ்சி பிச்ச வாங்கித் திரீதாங்க..... இதயருக்கொரு வழி செஞ்சா அதும் அல்லாட வேலதானே.....?’

பணத்தில் புரள்வதும் அதை ஸ்திரிப்படுத்தும் சமூக அந்தஸ்துக்காக அலுவலுமான அவரது சிந்தனையில் ஒரு புதுநரம்பு முறுக்கேறிக் கொண்டிருந்தது. அதற்குத் தாக்குப் பிடிக்காமல் உடம்பெல்லாம் வேர்த்துக் கொட்டியதைச் சீராக்காவா என்னவோ. எழுந்து அடைத்திருந்த கண்ணாடி ஜன்னல்களைத் திறந்தார்.

வெளியே.....

முற்றத்துப் புழுதியில் புரண்டபடி, உடுப்பென்று ஒன்றில்லாத ‘பள்ளத்து ரோட்டு’ சின்னஞ் சிறிககள் தங்கள் விளையாட்டைத் ‘திடுதிப்’ பென்று நிறுத்தி..... ஒரேயடியாக ஜன்னலுக்கூடாகப் பார்க்க, அங்கே மக்கத்துத் தொப்பி பளபளக்க நின்றவரைக் கண்டதும், ஏச்சு விழுமே என்ற பயத்தில் திரும்பி ஓடத்தொடங்கினார்கள்.

மனிதாபிமானம் மஸ்தான்களுக்குரியதல்ல!

சென்னை ‘அலையோசை’ என்ற இதழில் வெளிவந்த பின்னர் ‘மித்திரனில் மறுபிரசுரஞ் செய்யப்பட்டிருந்த ஜெயகாந்தன் எழுதிய ‘கடத்தல்காரர்களின் மத்தியில்’ கட்டுரைபற்றிச் சிலர் எனக்குக் கடிதம் எழுதினது அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டிருந்தனர்.

தனி நபர்களைப் பற்றி — குறிப்பாக அவர்களினது தனிப்பட்ட தத்துவார்த்த வியாக்கியானங்களைப் பற்றி — நான் எழுதுவதையோ, கருத்துச் சொல்வதையோ சமீபகாலமாக நிறுத்திக் கொண்டு விட்டேன். காரணம், தனிநபர் விவகாரம் பற்றி விவாதித்து எனது நேரத்தை நான் வீணடிக்க விரும்பவில்லை. அது தேவையற்றதும் கூட.

ஆனால் சில இலக்கிய நண்பர்கள், தனிநபர் ஊடாக வெளியிடப்படும் கருத்துக்கள் பொது வாழ்வையும், இலக்கிய உலகையும் பாதிப்பதாகக் கருதிக் கேள்வி கேட்கும்பொழுது — இவ் விவகாரங்களில் எனக்குச் சில தகவல்கள் அதிகமாகத் தெரியும் என்ற நோக்கில் — என்னை அணுகி எனது அபிப்பிராயங்களை வெளியிடத் துண்டும் பொழுது என்னால் கருத்துச் சொல்லாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

அந்த ஒரேயொரு காரணத்தை முன் வைத்தே சில அபிப்பிராயங்களைச் சிலருக்குச் சொல்லி வந்தேன். காற்றுடன் போய்விடும் இவ் விதமான வாய்ப் பேச்சுக்களைவிட, அவைகளை எழுத்தில் வடிக்க வேண்டிய தேவையும் எனக்கு ஏற்படுவதுண்டு. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இலக்கிய நண்பர்கள் பலர் எனது கருத்துக்களை — என் மூலம் நமது நாட்டின் சிந்தனைப் போக்கை — அறிய விரும்பிக் கடிதம் எழுதி விடுகின்றனர். நான் சகல வசதி வாய்ப்புக்களையும் கொண்டு சஞ்சிகை நடத்துபவனல்ல. நானே கட்டியகாரன், நானே ராஜா என்ற நிலை எனது நிலை. இருந்தும் எனது கருத்தை அறிய வேண்டி, உண்மையான இலக்கிய ஆர்வத்துடன் கடிதம் எழுதும் நண்பர்களின் உணர்வை என்னால் அலட்சியம் செய்யவும் முடியவில்லை.

எனவேதான் சில சமயங்களில் எனது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களை ஒதுக்கி வைத்து விட்டுச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய தேவை அல்லது நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

இதற்கெல்லாம் எனது கருத்தை அறிய வேண்டியதற்

குக் காரணம் ஒன்று உண்டு. நான் முன்னர் மல்லிகையில் எழுதிய 'ஒரு சிருஷ்டியாளனைப் பற்றி இன்னொரு படைப்பாளனின் பார்வை' என்ற தலைப்பில் தொடராக எழுதிய கட்டுரையைத் தொடர்ந்து படித்த தமிழக நண்பர்கள் அலையோசை ஜெயகாந்தனின் கருத்துக்களைப் பற்றி எனது அபிப்பிராயங்களை அறிய முனைகின்றனர்.

'கடத்தல் மன்னனாகிய உனக்குக் கதை மன்னனாகிய நான் கடிதம் எழுதுகின்றேன்' என்று ஆரம்பிக்கின்றார் நண்பர் ஜெயகாந்தன். மஸ்தானுக்காகப் பரிந்து பேசுகின்றது அக் கட்டுரை.

மஸ்தானும் கடலூரைச் சேர்ந்தவர். ஜெயகாந்தனும் அதே ஊரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஒருவேளை ஊர்ப் பாசம் இப்படியாக அனுதாபப் பட வைக்கின்றதோ என எண்ண வேண்டியிருக்கலாம். தொடர்ந்து மஸ்தான் ஊடாக முழு இந்திய நாட்டின் பொது வாழ்வையும்—பொருளாதார வாழ்வையும் சீரழித்த கடத்தல் திமிங்கிலங்களுக்காகவும் வாதாடும் பொழுது தான் ஜெயகாந்தனின் உள்ளக் கிடக்கை தெரிகின்றது.

பெரும் தலைவர், நடமாடும் காந்தி, எனது தலைவர் என இவரால் சமீப காலமாக வர்ணிக்கப்படும் திரு. காமராஜர் பொது மேடைகளில் அடிக்கடி குறிப்பிட்டார்: 'இப்படியான தேச விரோதிகளுக்கு—கடத்தல் காரர்களுக்கு—மன்னர்கள் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி மகிழ்கின்றார்களே; இது எவ்வளவு கேவலம்!' எனத் தான் செல்லும் மேடையெல்லாம் கேட்டார்.

காமராஜரது கொள்கையே நவ இந்தியாவை உருவாக்க வல்லது என நம்புவதாகச் சொல்

லும் ஜெயகாந்தன் கட்டுரை ஆரம்பத்திலேயே எழுதுகின்றார்: 'கடத்தல் மன்னனாகிய.....'

இவர் சமீப காலமாக மேடைகளில் பேசி வருவதும் எழுதிவருவதும் இவரது உண்மை நிலையை நமக்குத் தெளிவாக்கி விடுகின்றது. 'மார்க்ஸியம்' என்ற 'குறுகிய' கொள்கையிலிருந்து விடுபட்டு, மனிதாபிமானம் என்ற 'விரிந்து பரந்து' கொள்கைக்காகச் சத்தியப் போர் செய்யப் புறப்பட்டுவிட்ட இவர்களைப் போன்றவர்கள்தான் மஸ்தான் போன்றவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசப் புறப்பட்டுள்ளார்கள். இதற்குக் காரணமே 'பரந்து விரிந்த' மனிதாபிமானம்தான் காரணமாம்.

எனக்கொரு ஞாபகம் வருகின்றது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கீழவெண்மணி என்ற கிராமத்தில் நாயுடு நிலப் பிரபுவின் வசாயப் பெருங்குடி மக்கள் 44 போர்களை—ஆண்கள், பெண்கள்—குழந்தைகளை—குடிசைக்குள் பூட்டி வைத்துப் பெற்றோல் ஊற்றி நெருப்பிட்டுக் கொன்று குவித்தான்.

தமிழ் நாடே துடித்துப் பதைத்தது.

இதன் கொடுமையை இலக்கியக் கோணத்தில் விளங்கப் படுத்திய காலஞ்சென்ற தோழர் பாலதண்டாயுதம் இந்த மனுக்குலக் கொடுமையை மையமாக வைத்து நாவல் படைத்தால் என்ன என்ற கேள்வியை ஜெயகாந்தன் போன்றவர்களைக் கேட்டபொழுது, இன்று மஸ்தான் களுக்காகப் பரந்து விரிந்த மனிதாபிமானம் பேசும் ஜெயகாந்தன் துள்ளிக் குதித்தார்.

'நான் அரசியல் வாதியல்ல. நானொரு சிருஷ்டிகர்த்தா. என்னைப் போன்ற படைப்பாளிகளிடம் இப்படித்தான் எழுத வேண்

டும் எனவோ அல்லது இதைப் பற்றித்தான் எழுத வேண்டும் எனக் கட்டாயம் வோ யாருக்குமே உரிமையில்லை! என ஆக்ரோசமாக எழுதிட்டவர்தான் இந்த ஜெயகாந்தன்.

இத்தனைக்கும் பாலதண்டாயுதம் போன்றவர்கள்தான் என்னை உருவாக்கினார்கள்; அந்த அரசியல் பட்டறையில்தான் நான் உருவானேன்!' எனப் பெருமிதமாகச் சொல்லும் ஜெயகாந்தன், இவ்வரை கூட அந்தக் கீழவெண்மணிக் கொடுமையை எதிர்த்து ஒருவரி கூட எழுதவில்லை.

ஆனால் மஸ்தான்களுக்காக விரிந்து விரிந்து அலையோசையில் தொடர் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். 'மன்னர்களுக்கு மானியம் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என டில்லிப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றப்படும் வேளையிலும் இதே ஜெயகாந்தன் மன்னர்களுக்குப் பரிந்து பேசிக் கூட்டத்தில் பேசியதையும் எழுதியதையும் இத்துடன் நாம் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒரு படைப்பாளியின் சமீபத்திய சீரழிவின் அவல நிலை நமக்கு நன்றாக விளங்கும்.

மஸ்தான்கள் மீது இந்தச் சமுதாயம் அநுதாபம் காட்ட வேண்டும் என வாதிடுவதற்கு ஜெயகாந்தன் போன்றோர் ஆயிரம் காரணங்களைக் காட்டலாம்; வக்கீல்தனம் பண்ணலாம். இப்படியான சமூகத் துரோகிகளுக்கு அநுதாபம் காட்டுவது தேசிய நாசம் எனக் காட்டுவதற்கு பல்லாயிரக் கணக்கான காரணங்களை நாம் காட்ட முடியும்.

'தினமணிக் கதிர்' வார இதழில் இவரது தொடர் நாவல்

'ரிஷி மூலம்' வெளிவந்தபொழுது 'சாவி' அதை வெட்டி ஒட்டி வேலை செய்தார் எனக் குமுறிய இவர், இந்திரா பார்த்தசாரதிக்கும் தினமணிக் கதிருக்கும் அபிப்பிராய மோதல் ஏற்பட்டு அதை டில்லி சாமிநாதன் பிரச்சினை யாக்கிய பொழுது துள்ளிக் குதித்தவர். 'எனக்கு அந்நி நடந்தபோது இவன் எங்கே போய் விட்டான்?' எனச் சீறிச் சினந்தார்.

இன்றோ தினமணிக் கதிரில் இவரது 'சக்கரங்கள் நிற்பதில்லை' நெடுங்கதை வெளிவந்தது. ஒரு தொடர் நாவல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இன்று சகல முரண்பாடுகளின் மொத்த வடிவமாகவே ஜெயகாந்தன் காட்சி தருகின்றார் என்றால் அது ஓர் அதிசய மல்ல.

இப்பொழுது இலக்கியத்தின் பெயரால் நல்லதொரு வியாபாரியாகிக் கொண்டிருக்கும் ஜெயகாந்தன் போன்ற சென்ற கால நல்ல படைப்பாளியை நினைத்து நல்லெண்ணம் படைத்த நெஞ்சங்கள் வருந்தாமலில்லை.

இந்த வருத்தத்தில் கலந்து கொள்ளும் அதே வேளையில் இந்தத் கார்மீகச் சீரழிவிலிருந்து ஒரு கலைஞன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமெனவும் விரும்புகின்றேன்.

அல்லாது எனது புதிய தத்துவத்தின் தார்மீகத் தாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களின் விஷமக் கூப்பாடு இது என அவரைப் போன்றவர்கள் கருதினால் அவர் அப்படிச் கருதிச் செயல்படுவதற்கு அவரது பாஷையில் அவருக்குப் பரிபூரண சுதந்திரமுண்டு. ★

கைலாசபதியின்

‘தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்’ சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஃமான்

கலாநிதி கைலாசபதியின் ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ என்னும் நூல் மாக்ளிய ஆய்வு முறையாகிய, இயக்கவியல் வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதக் கண்ணோட்டத்தில், தமிழ்நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றம், அதன் வளர்ச்சிப்போக்கு ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராய்கின்றது. இது தொடர்பான ஆறு கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. காவியமும் நாவலும், உரைநடையும் நாவலும், நாவல் இலக்கியமும் தனிமனிதக் கொள்கையும், ஆங்கில மூலமும் தமிழ்த் தழுவலும், சிறுகதையின் தேய்வும் நாவலின் வளர்ச்சியும், இயற் பண்பும் யதார்த்தவாதமும் என்னும் தலைப்புக்களின் கீழ் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தைப் பற்றிய கருத்துக்கள் இந்நூலில் அவசரப்படுகின்றன.

ஆனால் இந்நூலைப் பற்றி விமர்சிக்கவந்த வெங்கட் சாமிநாதன், ‘இது புத்தகமும் அல்ல தமிழ் பற்றியும் அல்ல, நாவல் பற்றியும் அல்ல, தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றி ஏதும் கேள்விகள் இவற்றின் பின்னர் எழுவதும் இல்லை’ என்கிறார். சாமிநாதனின் இக்கூற்று அவரது மனப்போக்கையும், நிதான

மிழந்த தன்மையையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஓர் அறிவாளியின் நிதானத்தோடு அவர் இந்நூலை சுவைக்கவில்லை. மாக்ளியத்தின் மீதும், மாக்ளிய ஆய்வு முறையின் மீதும் அவருக்கு உள்ள தீராத ஆத்திரத்தினால் நிதானமிழந்து, பாமரத்தனமான, சேரிப்புறத்துத் தெரு சண்டைக் காரன் போல அவர் இந்நூலை அணுகி இருக்கின்றார் என்பதற்கு மேற்காட்டிய அவரது கூற்று போதிய சான்று ஆகும். ‘ஆத்திரக் கரனுக்குப் புத்தி மட்டு’ என்பது பழமொழி. சாமிநாதனின் விமர்சனம் அதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

தனது அறியாமையின் பலத்தில் அதிக நம்பிக்கை கொண்ட சாமிநாதன் மாக்ளியத்தின் ஜீவிய நியாயத்தை மிகவும் சுலபமாக நிராகரித்தார். அது எவ்வளவு தவறானதும், நேர்மையினமானதும் என்பதை நான் எனது முன்னைய கட்டுரைகளில் நிரூபித்தேன். இனி கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பற்றிய சாமிநாதனின் கருத்துக்களை நோக்கலாம்.

கைலாசபதியின் நூலில் இருவகையான கருத்தோட்டங்கள்

உள்ளன. ஒன்று அடிப்படைக் கருத்தோட்டம். தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சிப் போக்கு, பண்பு ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும் சமூகக் காரணிகள் பற்றியது இதில் அடங்கும். மற்றது துணைக் கருத்தோட்டம். சில குறிப்பிட்ட நாவல்கள் நாவலாசிரியர்கள் பற்றியும் வேறு விசயங்கள் பற்றியும் போகிற போக்கில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களும் மதிப்பீடுகளும் இதில் அடங்கும். கைலாசபதியின் அடிப்படைக் கருத்தோட்டத்தில் நான் முழுக்க உடன்பாடு உடையவன். அவரது துணைக் கருத்துக்கள் சிலவற்றுடன் எனக்கு முரண்பாடு உண்டு. அவசியமான இடத்தில் நான் அதைச் சுட்டிக் காட்டுவேன்.

ஆனால் சாமிநாதன் கைலாசபதியின் அடிப்படைக் கருத்தோட்டத்தை முற்றாக நிராகரிப்பதோடு — அவற்றை நிராகரிப்பதற்குத் தவறான வாதங்களைத் தருவதோடு, நேர்மையினமான முறையில் கைலாசபதியின் சில கருத்துக்களைத் திரிப்படுத்தியும், சிலதை மூடிமறைத்தும், வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கூறிய கூற்றுக்களை ஒன்றிணைத்து முரண்பாடு காட்டியும் தனது அறியாமையை மேலும் பலப்படுத்த முனைகின்றார். கைலாசபதியின் நூலைப் பற்றிக் கூறுகையில் ‘பதிவளிப்பதென்றால் இப் புத்தகத்தின் ஒவ்வொருவரிக்கும் பதில் அளிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அனாவசிய வேலை. சில முக்கியமானவற்றை மாதிரி நான் அங்கங்கே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வேன். ஒரு சராசரிப் படிப்போ, சிந்தனைத் திறனோ, விபரஞானமோ கூடக் காட்டாத ஒரு புத்தகத்தில் நான் செய்யக்கூடியது இவ்வளவுதான்’

என்று சாமிநாதன் ரொம்பவும் ஆணவத்துடன் கூறுகிறார். (பூரணி 8, பக். 8). உண்மையில் இக்கூற்று கட்டுரையில் சில முக்கியமானவை பற்றி மட்டுமே இங்கு நோக்கப்படும். முதலில் ‘காவியமும் நாவலும்’ என்ற கட்டுரை பற்றிய கருத்துக்களைப் பார்ப்போம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் முன்று அடிப்படைக் கருத்துக்களை கைலாசபதி விரித்துரைக்கின்றார். (1) காவியமும் நாவலும் வேறுபட்ட இலக்கிய வடிவங்கள்; (2) இரண்டும் இருவேறு சமுதாய அமைப்புக்களின் பிரதிபலிப்பாய் அமைந்தவை. (3) ஐரோப்பாவில் நடந்தது போல இந்தியாவில் திட்டவாட்டமான முறையில் முதலாளித்துவ சமூகமாற்றம் ஏற்படாததால் தமிழ் நாவல் ஆரம்பத்தில் அதற்குரிய தத்துவ சிந்தாந்தப் பலத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. கலை இலக்கிய சமுதாய வரலாறு பற்றிய தெளிவான பார்வையும், தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் நல்ல பரிச்சயமும் உடையவர்கள் இக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்வர் என்பது நிச்சயம்.

காவியமும் நாவலும் இருவேறு இலக்கிய வடிவங்கள் என்பதை அதிக சான்றுகள் காட்டி நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் அவை வேறுபட்டவை. காவியம் நிலமானிய சமுதாய உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டது, நாவல் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டு தோன்றியது. இவ்வுள்ளடக்க வேறுபாடு இவ்விரண்டு இலக்கிய வடிவங்களின் ஊடகம், உத்திமுறை, விபரணத்தன்மை பாத்திரவார்ப்பு, போன்ற பல்வேறு அம்சங்களில் அடிப்படையான

வேறுபாடுகளைக் கொண்டு வந்துள்ளது. கைலாசபதி, இலக்கிய மாணவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் இதை விஸ்தாரமாக விபரித்துள்ளார்.

சாமிநாதன் இந்த வேறுபாடுகளை ஒப்புக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. கைலாசபதி காட்டும் வேறுபாடுகளை இவர் மறுக்க முனைகின்றார். அதற்காகப் பிழையான வாதங்களையும் தவறான தகவல்களையும் தருகிறார். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்கள் நாவலை வசனகாவியம் என்றே அழைத்தனர். காவியத்தையும் நாவலையும் வேறுபடுத்துவது வசனம் என்ற ஊடகமாற்றமே என்று இவர்கள் கருதினார்கள். சாமிநாதனும் இதே கருத்தை உடையவர் என்று தெரிகின்றது. 'நாவலை வசனகாவியம் என்னும் போது, காவியத்தின் இடத்தில் இன்று நாவல் அமர்ந்திருப்பதாலும், இரண்டுக்கும் பொதுவாக உள்ள கதை சொல்லும் பண்பாலுமே உரை நடை அந்த வேற்றுமைக்காகவே 'வசன' என்ற அடைமொழியும் சேர்க்கப்பட்டது' என்கிறார் சாமிநாதன். (பூரணி 8 பக். 8) கைலாசபதி வசனகாவியம் என்ற இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர் அல்ல. 'வசன காவியம் என்ற சொற்றொடர், வசனத்தினாலைய காவியம் என்ற பொருள்பட நின்றல் நோக்கத்தக்கது. இது புதிய படைப்பான நாவலைக் காவியத்தின் வாரிசாகக் கொண்ட மனப்பான்மையைக் காட்டுகின்றது' என்பது கைலாசதியின் கருத்து. (த. நா. இல். பக். 11) ஆனால் சாமிநாதன் போகிற போக்கில் ஒரு பொய்யான தகவலைத் தருகின்றார். 'முன்னர் காவியம் வகித்த இடத்தை இன்று நாவல் வகித்

கின்றது என்பதையும் இவ்விரண்டையும் வேறுபடுத்துவது உரை நடை மட்டுமே என்பதையும் கைலாசபதி ஒப்புக் கொள்கின்றார்' என்று சாமிநாதன் சொல்கின்றார். (பூரணி 8. பக். 8). கைலாசபதி உண்மையில் இவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ளவே இல்லை. பதிலாக மறுத்துரைக்கிறார். 'முற்காலத்திலே சமுதாயத்தில் காவியம் வகித்த தானத்தை தற்காலத்தில் நாவல் அடைந்துள்ளது என்று ஒருவாறு கூறலாயினும், காவியத்தையும் நாவலையும் வேறுபடுத்துவது உரை நடை ஒன்று மட்டுமே என்பது எவ்வாற்றினும் ஏற்புடைய தன்று' என்பது கைலாசபதியின் கூற்று. (த. நா. 8. பக். 11) கைலாசபதி திட்ட வட்டமாக மறுத்த ஒன்றை அவர் ஒப்புக் கொள்வதாகக் கூறுவது சாமிநாதனின் நேர்மையின்மையையே காட்டுகின்றது.

'காவியம் நாவலின் நின்றும் வேறுபடுவது பொருளடக்கத்தாலும் ஆகும். பொருள் வேறுபாடே முக்கியமானது என்று கூடக் கூறுதல் ஏற்புடையதாகும்' என்ற கைலாசபதியின் கருத்தையும் (பக். 17) சாமிநாதன் மறுத்துரைக்கின்றார். 'பொருள் வேறுபாடு ஒரே வகைபைச் சேர்ந்த இரண்டு நூல்களிலும் காணப்படுவது மிகச் சாதாரணம். ஆகவே இது ஒரு வாதமாகாது' என்கிறார் சாமிநாதன். (பூரணி 8. பக். 8) சாமிநாதன், பொருள் வேறுபாடு பற்றிய இந்தக் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவு. இரண்டு நாவல்கள், அல்லது இரண்டு நாடகங்கள் அல்லது இரண்டு சிறுகதைகளில் காணப்படும் பொருள் வேறுபாட்டுக்கும், இரு வேறு யுகங்களுக்கு உரிய நாவலையும் காவி

யத்தையும் வேறுபடுத்தும் பொருள் வேறுபாட்டுக்கும் இடையே சாமிநாதன் வித்தியாசம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவேதான் இது ஒரு வாதமாகாது என்று சுலபமாக ஒதுக்கி விட முடிகின்றது. ஆனால் காவியத்துக்கும் நாவலுக்கும் இடையேயுள்ள 'இந்தப் பொருள் வேறுபாடு மாறுபட்ட சமுதாய அமைப்பின் பிரதிபலிப்பாகும். காவியம் தோன்றும் சமுதாயச் சூழ்மைவு வேறு நாவல் தோன்றும் சமுதாய அமைப்பு வேறு. இவ்வுண்மையைத் தெரிந்து கொண்டாலன்றி இரு இலக்கிய வடிவங்களின் தனித் தன்மைகளையும் சரிவர விளங்கிக் கொள்ளுதல் இயலாது' என்று கைலாசபதி கூறுகின்றார் (பக். 17).

காவியம் நிலமானிய சமூகத்தின் விளைபொருளாகும். நிலப் பிரபுத்துவ சமூக நோக்குகள், மதிப்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசர்கள் பிரபுக்கள் போன்ற உயர் குடியினரின் ஆசை அபிலாசைகளைப் பேணுவதாயும், பிரதிபலிப்பதாயும் அமைந்தது அது. 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே' என்ற பிரபுத்துவக் கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ப உயர்குடியினரே காவியங்களின் தலைமக்களாய் அமைந்தனர். நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தில் பல நூற்றாண்டுகளாக, மாற்றமுடியாத பல ஸ்திரமான நியமங்களுக்குள் ஸ்திரமான தத்துவக் கோட்பாடுகளுக்கும் அமையவே வாழ்க்கை முறை நிலவியது. வாழ்க்கை பற்றியும், வீடுபேறு பற்றியும், ஒழுக்கம் பற்றியும் ஒவ்வொருவரது சமூக நடத்தை பற்றியும் வரையறுக்கப்பட்ட ஸ்திரமான கருத்துக்கள் இருந்தன. இன்னது இவ்வாறிருக்கும் என்ற இந்த நியமங்களே அன்றைய இலக்கி

யங்களிலும் மரபுகளாக நின்று ஆட்சி செலுத்தின. எதை எவ்வாறு கூறவேண்டும் என்ற பழைய கட்டுப்பாடான இலக்கிய மரபுகளின் அடிப்படை இதுவே. காவியங்களிலும் இம் மரபே கோலோச்சியது. நடை முறை வாழ்வுக்குப் பதிலாக கற்பனை வாழ்வு ஒன்று காவியங்களில் புனைப்பட்டது. 'வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்டதாய் தலைமக்களின் சிறப்புக் கூறுவதாய் அறநெறிகளைக் கருத்து வடிவில் காட்டுவதாய்' அவை அமைந்தன. ஆனால் நாவல் இவற்றில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது என்பதை அழுத்திக் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

இயந்திர சாதனங்களின் பெருக்கத்தினாலும், கைத்தொழில் நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியினாலும் பழைய நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பின் தளங்களை உடைத்துக் கொண்டு வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவம் அன்றைய நியதி வழுவா வாழ்க்கை முறையைத் தகர்ந்தது. அதனால் ஸ்திரமான நியமங்களும் ஸ்திரமான சமய தத்துவக் கோட்பாடுகளும் தகர்ந்தன. இன்னது இவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் வலுவிழந்தன. ஆகவே எதை எவ்வாறு கூறவேண்டும் என்ற பழைய இலக்கிய மரபில் இருந்து எதையும் எவ்வாறும் கூறலாம் என்ற புதிய கட்டுப்பாடற்ற இலக்கிய மரபு உதயமாகியது. இவ்வாறு புதிய வாழ்க்கை முறையில் புதிய சமுதாய உள்ளடக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பெரிய இலக்கிய வடிவமான நாவல் தோன்றியது. தெய்வாம்சம் பெற்ற காவிய நாயகர்களும், கற்பனை வாழ்வு முறைந்து அன்றாட நடைமுறை வாழ்வும், அதில் நின்று உழலும் சாதாரண

மாந்தரும் இலக்கிய அரங்கில் ஏற்றம் பெற்றனர். காவியத்தையும் நாவலையும் வேறுபடுத்தும் பொருள் வேறுபாடு என்பது இதையே. இது இரண்டு பெரும் வாழ்க்கை முறையின் வேறுபாட்டைக் குறிக்கின்றது. ஒரே இலக்கிய வாழ்க்கையைச் சார்ந்த இருவேறு நூல்களில் காணப்படும் பொருள் வேறுபாடும் காவியத்திலும் நாவலிலும் காணும் இரு வேறு சமுதாய உள்ளடக்கமும் ஒன்றுதான் என்று சாமிநாதன் நினைத்தால் அவரது அறியாமைக்காக நாங்கள் வருத்தப்படலாம்.

காவியமும் நாவலும் இரு வேறு சமூக அமைப்புக்களின் விளைபொருள் என்பதையும் சாமிநாதன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 'காவியத்தின் பல விபரண குணங்களும் நாவலின் விபரண குணங்களும் மாறுபட்டிருப்பது காலமாற்றத்தில் ஏற்பட்ட மதிப்புகளின் மாற்றத்தால். இரண்டும் வெவ்வேறு சமூகச் சூழ்நிலைகளில் பிறந்தன என்பது ஒரு வாதமாகாது. ஏனெனில் வெவ்வேறு சமுதாயச் சூழ்நிலையில் பிறந்த கவிதைகள் (உதாரணம் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று—பாரதி பாடல் ஒன்று) அதன் காரணமாக கவிதையல்லாது வேறு வேறு இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தன ஆகிவிட்ட மாட்டா' என்று சிறுபிள்ளைத் தனமான ஒரு வாதத்தைத் தருகிறார் சாமிநாதன். (பூரணி 8. பக். 9) இங்கு சமூகச் சூழ்நிலை வேறுபாட்டை மறுக்கும் அதே சாமிநாதன் அடுத்த ஒரு பந்தியில் அதை ஒப்புக் கொள்கிறார். 'இவ்விரண்டிலும் காணப்படும் பாத்திரசிறுஷ்டி வேறுபாடுகளோ அவை கையாண்ட பொருள் வேறுபாடுகளோ இலக்கிய வகை வேறுபாட்டை விளைவிக்காது.

வெவ்வேறு சமூகச் சூழ்நிலைகளில் காலகட்டங்களில் எழுதுபவனின் நோக்கு வேறுபாட்டில் பிறப்பவை - ஒரே இலக்கியவகையில் கூட' என்கிறார் சாமிநாதன் (பூரணி 8. பக். 9).

சாமிநாதன் தான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதைப் புரிந்து கொண்டுதான் சொல்கிறாரா என்பது தெரியவில்லை. சரி, சாமிநாதனின் முரண்பாடுகளை ஒதுக்கிவிட்டு அவர் சொல்வது போல காவியமும் நாவலும் பிறந்ததற்கு வெவ்வேறு சமுதாயச் சூழ்நிலை காரணம் இல்லை என்றும் கால மாற்றத்தில் ஏற்பட்ட மதிப்புக்களின் மாற்றத்தாலேயே இது நிகழ்கின்றது என்றும் கொள்வோம். எழுதுபவனின் மதிப்பு அல்லது நோக்கு வேறுபாட்டுக்கு வெறும் கால இடைவெளி மட்டுந்தானா காரணம் என்ற ஒரு அடிப்படை யான கேள்வி அடுத்து எழுகின்றது. முதலாம் நூற்றாண்டில் இருந்து 18-ம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள 1800 வருடங்களில் ஏன் இந்த மதிப்பு மாற்றம் ஏற்படவில்லை? ஏன் இந்த நீண்ட கால கட்டத்தில் ஒரு நாவல் தோன்றவில்லை. குறிப்பாக 18-ம் நூற்றாண்டில் மட்டும் ஏன் ஒரு கலைஞனின் மதிப்பும் நோக்கும் வேறுபடவேண்டும்? முன் இந்த கால கட்டத்திலேதான் நாவல் தோன்றவேண்டும்? இதற்குச் சாமிநாதன் என்ன பதில் கூற முடியும் என்று தெரியவில்லை, ஆனால் சாமிநாதன் தன்னை அறியாது, விபரம் புரியாது ஒப்புக் கொண்டதுபோல எழுதுபவனின் நோக்கு வேறுபாட்டுக்கு வெவ்வேறு சமூகச் சூழ்நிலைகளே காரணமாகும்.

(வளரும்

போடாத விண்ணப்பம்

'பாண்டியூரன்'

நாட்டோர் வியக்கும் நடையுடைய ஐயாவே!
ஒட்டுப்போட் றோர்
உமைத்தேர்ந்த 'போதையிலே'
பாட்டிணக்கி வாழ்த்துமடற்
பத்திரமும் தந்தவர் நாம்!

பச்சோந்தி யென்றும்மைப்
பைத்தியங்கள் சொன்னாலும்
மெச்சத் தகுந்த விதத்தில்.....
பணந்திரட்டி
மாலைகளும் போட்டு ஊர் வலமும்
நடத்தியவன்;
காலைமுதல் மாலைவரை
கால்தேயப் பாடுபட்ட கிட்டப்பன்
நானென்று
கேள்விப் படாதார் யார்?

ஒற்றன் உளவாளி ஊர்ப்பகையன்
எட்டப்பன்,
பற்றுன்மே லுள்ள ஒரு
பக்தனெனப் பேர்பெற்றேன்.
பட்டாலும் குட்டுப்
பவுண்போட்ட கையாலே
பட்டேனென்றும்மைப் பவிசுகெட
விட்டேனா.....?
வாத்திமார்;
பீயோன்;
மலம்சுத்தி செய்வோர்க்கும்
பாத்திகையாய் நின்ற
பணித்தரகன் நானன்றோ!

நேர்த்திக் கடனென்று
நிச்சயமாய் செய்வேன் நான்.
சீர்த்தியுடன்; ஐயா!
செவிசாய்த்து என்னுடைய விண்ணப்பம்
இல்தை விளைப்படுத்தித் தந்திடுக!
மண்மறையும் மட்டுமுமை
மாண்புடனே போற்றிடுவேன்!
ஐயா,
எனது அருமைப் புதல்வர்கள்

'கைவாறு'க் காரர் உம் கைபோன்ற
கையாட்கள்;
கோழி, கிழங்கு, இளநீர், குடம், சட்டி
வாளி, உலக்கை. தளவாடம், மண்வெட்டி
சீனி, மா, சட்டை, செருப்புத் திருடர்களாம்!
மானியென்றன் மக்கள் வழிப்பறியும் செய்தாராம்.
என்று நமது எதிர்ப்பாட்டிக் காரர்கள்
ஒன்றின்மே லொன்றாய்.....
ஒருகொள்ளைக் குற்றத்தைத்
தாக்கல்செய் துள்ளார்!
தலைதூக்க ஏலுதில்லை!
போக்கிரிகட் கெல்லாம் புதுப்பாடம்
கற்பிக்க.. ..
நல்ல தருணமிது! நழுவ விடாதீர்கள்!

சொல்லவந்தான் வேண்டும் சுருக்கமாய்;
என்மக்கள்,
காற்சட்டை போட்டும்,
கதிரையிலே வீற்றிருந்தும்..... ;
ஏற்ற தொழில்கள்
இயற்றிடுதல் வேண்டுமென்று
பட்டணத்தில் விட்டுப் படிப்பித்தேன்:
ஆனால்.....
படம்பார்த்து, கெட்ட பயல்களுடன் கூடி
இடம்பார்க்க ஊர்சுற்றி
'இப்பி' முடிவளர்த்து,
பொன்பொருளைத் தீர்த்துவிட்டார்!
போக்கிரிகள்;
போகட்டும்! வட்டிப்பணந்தான்!
மனவருத்த மில்லை யஃதால்!
குட்டிக்கு, நாய்கள் குரைக்கப் பழக்குவதா?
வாகான தோற்றம், மவுசுடையார்
என்மக்கள்!
ஆகாத செய்கையிலே.....
ஆணையிவர் கைவையார்!
உம்மருளால், எப்படியோ ஓர்தொழிலைப்
பெற்றிடுவார்!
சன்மானம் செய்யச் சலியாது
என்கைகள்!
சும்மாஉம் வாசலினைச் சுற்றித் திரிவேனா.....?

நிற்க;
ஒருபெரிய சிக்கல், இதனோடு
பற்பலநாள் போலீஸார் பற்றியுள்ளார்
ஓர்மகனை!
உங்கள் திருநாமம் உச்சரித்தேன் மீட்பதற்கு!
கேட்டந்தத் தெய்வங்கள் கிஞ்சித்தும்
ஆடவில்லை!

போட்டேன் நான் பிட்டிசங்கள்
'பொந்திகண்ணன்' போஸ்ற்றாச்சு!
ஆகையினால்.....
ஐயா!
அவசரமாய் வந்தருளி
வாகைபுனை யென்மகனை மட்டும்
விடுவிப்பீர்!
சாகையிலும் என்னோட்டைச்
சத்தியமாய்ப் போட்டிடுவேன்!

போகட்டும் என்று பொறுத்திருப்பேன்;
ஆனாலோ.....;
ஊரிற் கலகலப்பு ஓய்ந்துவிடும்!
என்மக்கள்,
காரியங்கள் முற்றும் கதைக்கின்றேன்
நேர்கண்டு;
காரமாய் உங்கள் கவுரவத்தைக்
காப்பாற்ற,
விண்ணப்பம் இஃதை
வினைப்படுத்தித் தந்திடுக,
பண்ணுவேன் கையுட் பல!

ஆரம்பித்து 10 ஆண்
டுகளில் மிகப் பெரிய
இலக்கியத் தாக்கத்

தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை. தொடர்ந்து வெளிவருவது.

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்
துக் காட்டும் வல்லமை இச் சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை
மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்
சாகத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாசிகை.

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன்
இணைய விரும்புவோர் மாத்திரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

நாடெனப் படுவது

சிவா சுப்பிரமணியம்

அரண்மனை கூடுகின்றது.

கட்டியக்காரன் கட்டியங் கூறப் படாடோபமாக வந்து சிம்மாசனத்தில் அமர்கின்றான் மன்னன்.

அவனுடைய பார்வையில் ஒரு மமதை; பேச்சில் ஒரு கர்வம்.

உலகம் முழுவதற்கும் தான் மன்னனாக — மாபெரும் சக்கரவர்த்தியாக வரவேண்டும் என்ற ஆசை அவனுக்கு. அந்த ஆசை காரணமாக எல்லா நாடுகளிலும் தன் ஒற்றர்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறான். அந்த ஒற்றர்களோ கைதேர்ந்த சதிகாரர்கள். கொலை அவர்களுக்கு ஒரு விளையாட்டு. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பணம் படைத்த 'முதலை' களைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு தங்கள் திருவிளையாடலை நடத்துவார்கள்.

இந்த ஒற்றர்கள் தங்களுக்குள் 'மத்திய உளவு நிலையம்' ஒன்றை அமைத்து இயங்கி வருகின்றார்கள். மன்னரின் 'வெள்ளை' வெளேரென்ற 'மாளிகை' க்குள் இந்த ஒற்றர்கள் சுதந்திரமாக உலாவுவார்கள். மந்திரி பிரதானிகளுக்கே இவர்களுடைய நட

வடிக்கைகளைப் பற்றித் தெரியாது. தட்டிக் கேட்கும் அதிகாரமும் இல்லை.

எல்லா நாடுகளிலும் கைப்பொம்மை ஆட்சிகளை உருவாக்கிவிட்டால் தங்கள் மன்னன் தன்னிச்சைப்படி அந்த நாடுகளின் செல்வத்தைச் சுரண்ட முடியும் என்பதாலும், எல்லா நாடுகளையும் அடிமை நாடுகளாக்கிவிட்டால் தங்கள் மன்னன் உலகத்தின் சக்கரவர்த்தியாக முடியும் என்பதாலும் இந்த ஒற்றர்கள் தங்கள் 'இயங்கும்' நாடுகளில் பார்த்துப் பாராமல் பணத்தை அள்ளிக் கொட்டுவார்கள்.

தன்னுடைய சொந்த நாட்டில் பட்டினிப் பட்டாளம் பெருகி வருவதைப் பற்றி மன்னனுக்கு அக்கறை இல்லை. எச்சில் பூசக்காக ஏங்கி அலையும் பச்சைக் குழந்தைகளைப் பற்றியோ, தீராத பிணியால் துயரூறும் மக்களைப் பற்றியோ அவன் நினைத்தும் பார்ப்பதில்லை. 'உலகத் தலைமை' தான் அவனுடைய ஒரே நோக்கம்.

இன்று பல இடங்களிலிருந்தும் ஒற்றர்கள் வந்து கூடியிருக்கின்றார்கள்.

அவர்களைப் பார்த்து மன்னன் கேட்கிறான்.

'இப்பொழுது எங்கள் கைவரிசை நடக்கும் தேசம் எது?'

'மன்னர் பிரானே, இந்து சமுத்திரத்தில் பழம் பெருமை வாய்ந்த பெரிய தேசம் ஒன்றில் இப்போது எங்கள் 'திருவிளையாடல்' நடக்கிறது'

'நிலைமை எப்படி?'

'வெகு சாதகம். எங்களுக்கு நம்பிக்கையானவர்கள் ஒருங்கிணைந்து போராட்டம் நடத்துகின்றார்கள். தாராளமாகச் செலவு செய்தால் ஒரு பொம்மை ஆட்சியை ஏற்படுத்தி விடலாம்'

'அப்படியானால் பார்த்துப் பாராமல் பணத்தை அள்ளிக் கொட்டுங்கள். காரியம் கைகூட வேண்டும்'

அந்த நேரம் பார்த்து வெளியில் ஒரே சத்தம்.

விரைந்து வந்த காவலாளி 'பசி பொறுக்க முடியவில்லை என்று ஒரு கூட்டமும் கொடிய நோய்கள் பரவுவதைத் தடைசெய் என்று இன்னொரு கூட்டமும் அந்நிய நாடுகளை ஆக்கிரமிக்காதே என்று வேறொரு கூட்டமும் கோஷம் போடுகின்றன' என்ற உண்மையைக் கூறுகின்றான்.

'அவர்களைக் கொன்று குவியுங்கள்' இது மன்னரின் கர்ச்சனை.

மனிதாபிமானம் கொஞ்சமாவது உள்ள ஒரு மந்திரி தனக்குள் நினைக்கிறான்.

இதாவும் ஒரு நாடா! மிக்க பசியும் தீராத நோயும் அழிவு செய்யும் பகையும் இல்லாததல்லவா நாடு.

'உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேரா தியல்வது நாடு'

— குறள் 734

11-வது ஆண்டு மலர்

தயாராகின்றது

- ★ கட்டுரை
- ★ கதை
- ★ கவிதைகள்

அனுப்ப வேண்டியவர்கள் இப்போதே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஆர்வமுள்ள நண்பர்கள் மலருக்கு வேண்டிய விளம்பரங்களைச் சேகரித்து உதவினால் ஆக்கபூர்வமான உதவியாக அது அமையும்.

பிஸ்னஸ்

ஒரு முதலாளி சொன்னார்;

'சே.....

சுத்த மோசம்.....!

வரவர, பிஸ்னஸ்

டள்ளாப் போச்சு.....!

ஆனதால்,

எதிர்வரும் தேர்தலில்

நிற்கப் போகிறேன்.....

எப்படி எனது ஐடியா?'

மருதார்க்கனி

‘நைலான் கயிறுகளின் ஒயிலான ஆட்டங்கள்’

இந்த முள்ளில்லாத ரோஜாவுக்கு
எத்தனை நாள் காத்திருந்தோம்?
இந்த முதிராத இளமை
அழகான வித்துக்கு
எங்கெல்லாம் அலைந்து விட்டோம்?
அலையில்லாக் கடலோரம்
வெயில் நுழையாப் பந்தலுக்குள்
எத்தனை..... எத்தனை.....
இலக்கியப் பஞ்சணைகள்?
பூப்பந்தாட்ட அரங்குகள்!
நைலான் கயிறுகளின்
ஊஞ்சல் ஆட்டங்கள்
ஆடுவோமே நாம்.....

ஐயோ.....
ரசனைப் பசி எடுக்கிறதே.....
வெண்ணெய் இல்லாவிட்டால்
இலக்கிய ரொட்டியில்
எண்ணெய் தடவுங்கள்!
அந்த
இலக்கியப் பஞ்சணையைத்
தாங்கி நிற்கும்
வர்க்க போதக் கால்களில்
‘வார்னீஷ்’..... பெயின்ட்
அடித்து விடுங்கள்!
முள்ளில்லாத ரோஜாவினால் வருடிவிட்டு
வசந்தத்தின் புத்திரிகளுக்கு
தாலாட்டுப் பாடுங்கள்.....
ஸ்..... ஸ்.....
மூச்சு முட்டுகிறது
சாளரத்தைத் திறந்து விடுங்கள்!
தென்றல் வரட்டும்.....
தூங்கட்டும் அவர்கள்
எழுப்ப வேண்டாம்!

பொன்மணி

அப்துல் ரகுமான்

டொமினிக் ஜீவா

கொழும்பில் நான் தற்செயலாக ஒரு தமிழகக் கவிஞரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் அப்துல் ரகுமான் தான் அவர். •

முன்னர் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அவரது புதுக் கவிதை நூலான ‘பால் வீதி’யையும் படித்திருந்தேன். கவிஞர்கள் மீரா, ரெபி ஆகியோரின் நண்பர் அவர் எனவும் கேள்விப்பட்டிருந்தேன்.

வை. எம். எம். ஏ. கொழும்பில் ஏற்பாடு செய்திருந்த மீலாத் விழாவில் பங்கு கொள்ளக் கவிஞர் வந்திருந்தார். தமிழகத்துப் பல இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றியும், குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் தமிழக எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் இருவரும் மனம் திறந்து கலந்துரையாடினோம்.

இலங்கையைப் பற்றியும் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டுவரும் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும் தமிழகத்தில் அறிந்து கொள்ள ஏற்பட்டு வரும் ஆர்வம் முன் எப்பொழுதையும் விட, இன்று கணிசமான அளவில் இளம் தலைமுறையினர் மத்தியில் இருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார். அதே சமயம் ஈழத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய அத்தனை இலக்கியப் படைப்புக்களையும் தகவல்களையும் தாங்கள் பெற முடியாமல் இருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டி இந்த அவல நிலை தீர இரு பக்கத்திலுமுள்ள ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சக்திகள் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் எனவும் கூறினார்.

ஒரு கட்டத்தில் நான் மல்லிகையில் குறிப்பிட்ட ‘ஈழத்து முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் தான் தமிழகத்து முஸ்லிம் படைப்பாளிகளை விட, தகுதி மிக்கவர்களாக விளங்குகின்றனர்’ என்ற கருத்தை அவர் முன் வைத்தேன்.

‘சந்தேகமில்லாமல்; அது முற்று முழுக்க உண்மை’ என்றார்.

பல இலக்கியக் கருத்துக்களைப் பல கோணங்களில் விவாதித்த எனக்கு அவரைக் கொழும்பு வாழ் மல்லிகை ரசிகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த ஆர்வம் இருந்தும் போதிய வசதி கிடைக்காததால் அவரிடம் அக் குறையை எடுத்துச் சொல்லி விடைபெற்றேன்.

விடை பெறும்போது நம்மவரைப் புரிந்து கொண்ட நம்மவரிடம் இருந்து விடை பெறும் உணர்வே என்னிடம் மேலோங்கி இருந்தது.

நாடோடி இனத்தில் பிறந்த பெண் ஓவியர்

ஆர். கவரிலோஸ்

புருயாத் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தரா ஷக ரோவ்ஸ்காயா, அக்குடும்பத்தின் 14-வது குழந்தை. நாடோடி இனத்தைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தராவின் முன்னோர்களுக்கு அக் டோபர் புரட்சிக்கு முன் எழுதவோ படிக்கவோ தெரியாது. 1917 அக்டோபர் புரட்சி முடிந்ததும் அலெக்சாந்தராவின் பெற்றோர்கள் சுரங்கம் அமைத்தல், ரயில் பாதைகள் போடுதல் போன்ற தொழிலாளர்களுடன் ஈடுபட்டனர். அவர்களின் கூட்டு முயற்சி வீண்போகவில்லை. இன்று புருயாத் சுயாட்சிக் குடியரசில் ஆகாய விமானங்களும், படகுகளும், கண்ணாடி, சிமெண்டு, துணிகள், காலணிகள் போன்றவைகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

புருயாத் இனத்திலேயே அலெக்சாந்தராதான் ஓவியம் வரை தலை முதல் முதலில் ஒரு தொழிலாக மேற்கொண்டார். அவருடைய 13 சகோதர, சகோதரிகளைப் போலவே அலெக்சாந்தராவும், தன் தொழிலைத் தானே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார். சோவியத் அரசாங்கம் புது வாழ்விற்கான வாய்ப்புக்களை அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது.

அலெக்சாந்தரா இரூட்ஸ்கில் உள்ள ஒரு ஓவியப் பள்ளியில் முதன் முதலில் பயின்றார். பின்னர் ரேபின் பெயரால் நிறுவப் பட்டுள்ள புகழ்பெற்ற லெனின்கிராடு ஓவியப் பேரவையில் தமது ஓவியக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1957-ல் பட்டம் பெற்றார். அலெக்சாந்தரா தன் கல்விக்காக பணம் ஏதும் செலவிடவில்லை. மாறாக, ஓவியக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது மாதந்தோறும் கணிசமான உதவித் தொகையைப் பெற்று வந்தார்.

புருயாத் இளம் பெண் ஓவியரான அலெக்சாந்தரா லெனின்கிராட்டில் இருந்தபோது, உலக இலக்கியம், ஓவியம் ஆகியவற்றை றையும் பயின்றார்; அவரது ஆசிரியர்களின் கலைக்கூடங்கள் மற்றும் ஓவியக் கூடங்களுக்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்தார். மாபெரும் ரஷ்ய நகரான லெனின்கிராடு சூழ்நிலையை ஆர்வமுடன் உட்கொண்டார்.

இன்று அலெக்சாந்தராவின் படைப்புக்கள், கலா ரசிகர்களிடையே மிகவும் புகழ் பெற்றுள்ளன. பல சோவியத் நகரங்களில் நடைபெறும் ஓவியக் கண்காட்சிகளில் அலெக்சாந்தராவின் படைப்புக்கள் தவறாமல் இடம் பெறுகின்றன. மாஸ்கோவிலும் அவரது ஓவியக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. அவருடைய கண்கவர் சித்திரங்களும் ஓவியங்களும், மங்கோலியா, ஹங்கேரி, ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு, சுவீடன், ஐப்பான், இத்தாலி, மேற்கு ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன! அந்நாட்டு மக்கள் அவற்றைப் பெரிதும் பாராட்டினர். ★

இழப்பிற்குப் பின்னரும் இலக்கியகாரன்

*நமது கனக செந்திநாதன் மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார். ஆளுக்குக் கடுமையாக இருந்து இப்பொழுது கொஞ்சம் சுகம். ஆனால்... என இழுத்தார் திரு. ஆ. தம்பித்துரை ஒருநாள் என்னை விதியில் சந்தித்தபொழுது.

*அவரது இடது காலை முழங்காலுக்குக் கீழாக அகற்றி விட்டார்கள். அதுதான் மனசுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது எனக் கூறிக்கொண்டார் அவர்.

அன்று முழுவதும் மனசில் ஒரு பாரம். எந்த வேலை செய்வதாலும் சுற்றிச் சுற்றி அந்த ஞாபகமே வந்து நின்றது. 'மனிசன் எப்படித்தான் இந்த இழப்பைத் தாங்கிக் கொண்டாரோ?'

நானும் அய்யரும் மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரிக்கு அடுத்த நாட்காலை திரு. கனக செந்திநாதனைப் பார்க்கச் சென்றோம். காலை நேரம். படுக்கையில் சாடையாக அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தவர் எனது ஸ்பரிசம் பட்டதும் விழித்துப் பார்த்தார்.

'ஜீவாவா..... வா வா இரு.....' எனச் சாதாரணமாகச் சொன்னவர், எனக்குப் பக்கத்தில் வந்துள்ளவரை அவதானித்து விட்டு 'யாரது, அய்யாவா?' எனக் கேட்டார். படுக்கையில் ஒரு ஓரமாகக் குந்தி இருந்து கொண்டேன் நான்.

'ஈழநாடு பத்திரிகையில் செய்தி போட்டிருந்ததாம். எல்லா எழுத்தாளர்களும் வந்திருந்தனர்' என நன்றிப் பெருக்கோடு சொன்னார் செந்தி.

பேச்சு... பேச்சு... ஒரே இலக்கியப் பேச்சுத்தான். தனக்கு ஏற்பட்ட இழப்பைப் பற்றியோ அதன் வேதனை பற்றியோ, எதிர்காலத்தில் அந்த இழப்பினால் ஏற்படப் போகும் பாதிப்புக்களைப் பற்றியோ எந்தவிதமான அக்கறையுமற்று, இலக்கியம் பற்றியே பேசித் தீர்த்தார்! அப்பொழுதுதான் கடந்த நாற்பது வருடங்களாக இந்த மண்ணை நேசித்த ஓர் இலக்கிய நெஞ்சத்தின் ஆதம் குரலை நான் அங்கு கேட்டேன்.

*என்னால் இயன்ற சகல இலக்கியக் கடமைகளையும் நான் ஓரளவுக்குச் செய்து விட்டேன். என் மனத்திற்குப் பூரண திருப்தி. எனக்காக யாருமே கவலைப்படக் கூடாது. என்னில் அன்பிருந்தால் அந்த அன்பை எங்களது நாட்டு இலக்கியங்களின் மீது திருப்புவதையே நான் மனசார விரும்புகின்றேன்'

கடுந்துன்பங்கள் மத்தியிலும் இப்படிச் சிந்தித்துச் சொன்ன செந்தியை நான் வேறெந்தக் காலத்தையும் விட அன்றுதான் பூரணமாகப் புரிந்து கொண்டேன்.

விடை பெறும்போது எனக்குள் நானே பெருமிதப்பட்டுக் கொண்டேன். 'இப்படியானவர்களைப் பெற்றெடுத்த ஈழத்து இலக்கியம் நிச்சயம் பெருமைப்பட நியாயமுண்டு!'

தமிழகக் கடிதம் ஒன்று

இதுகாறும் — ஒரு நல்ல ஆளுமை பெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளரின் இதழான மல்லிகையை எப்போதோ அறிந்திருந்தும் தொடர்பு கொள்ளாதிருந்துவிட்ட அசட்டுத்தனத்திற்கு, மன்னிப்புக் கொடுக்கிறேன். 'சரஸ்வதி' (நா. விஜயபாஸ்கரனுடையது) காலம் முதல் என் இதயத்துடன், முன்பின் கருத்து வேற்றுமை இல்லாத முறையில், உணர்வு கொண்டு மதித்திருந்த டொமினிக் ஜீவாவுக்கு இன்றுதான் நான் எழுதுகிறேன். அதாவது இப்பொழுதுதான் 'ஏதோ' வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்று அர்த்தம்.

தோழர் பரிணாமம் பெயரிட்டு நீங்கள் அனுப்பிய 5 'செட்' மல்லிகை இதழில் ஒரு செட்டை நான் எடுத்துக் கொண்டேன். எங்களை இனம் கண்டு இதழ் அனுப்பிய பின்தான் எனக்கு 'ஓர்மை' தட்டுப்பட்டிருக்கிறது, பாருங்களேன். எப்பொழுதாவது 'பாரதி' புத்தக நிலையத்தில் மல்லிகையை வாங்கிப் படிப்பது — விமர்சிப்பது இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்ட நாங்கள், 'மல்லிகைக்கு எப்படி சந்தா அனுப்புவது, 'போரின் எக்வேஞ்ச்' தகராறுகளை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது பற்றியெல்லாம் அதிகமாக விசாரிக்காமலே இருந்துவிட்டோம். தவறு எங்களுடையதுதான்.

எங்களுடைய சிறுகதைத் தொகுப்பில் இலங்கை செ. யோக நாதனின் கதையொன்றும் சேர்ந்து வெளியீடு 14-4-74-ல் மதுரையிலே நடைபெற்றது. என் கதை உள்பட 10 கதைகள் உண்டு.

ஆகவே புதுத் தொடர்பாக மல்லிகைக்கென்று என்னுடைய 4 கவிதைகளை அத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறேன். கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' நான் படித்திருக்கிறேன். அதைக் கிண்டல் செய்த 'கோணங்கி' வெ. சாவின் கட்டுரையை 'நடையின்' சில இதழ்களிலும் கண்டேன். அந்த இரண்டையும் ஒப்பிடும் கட்டுரைகளை மல்லிகை ஜன — பிப்ரவரி இதழ்களில் கண்டேன். இக்கட்டுரை மல்லிகையில் எப்போது ஆரம்பமானது? ஜனவரிக்கு முந்தியே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தால் முந்திய மல்லிகைகளில் ஒரு காப்பி அனுப்பிவைக்க வேண்டுகிறேன்.

நாம் நேருக்கு நேர் பேசவேண்டியுள்ள விஷயங்கள் அநேகம். அடுத்து தமிழ் நாட்டுக்கு நீங்கள் வரும் சமயம் தெரிவிங்கள். எங்கள் கலை — இலக்கிய மன்றத்தில் கூட்டம் போடுகிறோம். எங்கள் கலை — இலக்கியக் கூட்டங்களில், கதை, கவிதை, குறுங்காவியம், குறுநாவல்கள் அரங்கேறுவதுண்டு.

சில பேர்கள் இலங்கையிலிருந்து இடதுசாரிக் கோஷங்களோடு இங்கு வருகிறார்கள். ஏதோ பண்டமாற்று வியாபாரம் போல் ரகசியச் சந்திப்புகள் நடக்கின்றன..... போய்விடுகிறார்கள்..... கலாநிதி கைலாசபதி ஜுலை மாதம் மதுரை வருவதாகக் கேள்வி.

பொன்மணி

சாலை விபத்துக்களைத் தடுக்க....

கர்னல் ஷிலேவ்

கார்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டே போகிறது; சாலைகள் அதிகரிக்கின்றன. எனவே போக்குவரத்துப் பாதுகாப்புப் பிரச்சனைகளுக்கு விரைவில் தீர்வு காணவேண்டியுள்ளது.

சாலை விபத்துக்கள் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் — இதுதான் பொதுவான கொள்கை. இருப்பினும் விபத்துக்கள் நிகழாமல் இல்லை. எனவே விபத்துக்களின் விளைவுகளைக் கூடுமான அளவுக்கு குறைக்க முயற்சிகள் எடுத்தல் அவசியம். கார்களின் தோற்றம் மற்றும் வடிவத்தைப் புனைவரைவு செய்தல், சாலைகளின் மேற்பரப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்தல் ஆகிய சிக்கலான பிரச்சனைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. பாதசாரிகளும், வண்டிகளையும் ஒட்டுபவர்களும் கவனத்துடன் இருத்தல் அவசியமாகும்.

ஹெலிகாப்டர்கள், விபத்து நடைபெற்ற இடத்தைத் துல்லியமாகக் காட்டும் எந்திரங்கள் ஆகியவை போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டைத் துறையில் இன்று உள்ளன. இருப்பினும் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்த சிறந்த முறைகளும், யுத்திகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

தற்பொழுது சாலை விபத்துக்களை ஆராய்வதற்கென கம்ப்யூட்டர்கள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சாலைப் போக்குவரத்து பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் சட்டவியல், பெளதிக — கணித வியல், தொழில் நுட்ப, பொருளாதார விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த நிபுணர்களும் உள்ளனர். தவிர, மனோதத்துவ இயலாளர்கள், சமூக வியலாளர்கள், மருத்துவர்கள் ஆகியோரும் உளர். சாலை விபத்துகளினால் ஏற்படும் விளைவுகளை மட்டுப்படுத்தும் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண மருத்துவத் துறையும் பேருதவி செய்கிறது.

இப்பொழுது வருங்கால டிரைவர்களை போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் மட்டும் அன்றி, எலெக்ரானிக் எந்திரங்களும் பரிசோதிக்கின்றன. விஞ்ஞானிகளின் ஆலோசனைப் படி, சாலை விபத்துக்களில் காயம் அடைந்தவர்களுக்கு முதலுதவி அளிக்கும் முறைகளும் இப்பொழுது டிரைவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

சமீபத்தில் நடத்திய ஆராய்ச்சியின் விளைவாக, சாலை விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. டிரைவர்களோ, பிரயாணிகளோ காயமுற்ற 1200 சாலைவிபத்துக்களை, சாலைப் போக்குவரத்து நிலைய ஊழியர்கள் ஆராய்ந்தனர். விபத்து சம்பந்தமான காட்டுகளில், விபத்து

நடந்த பொழுது வாகனத்தின் வேகம், டிரைவரின் யோக்கிய தாம்சங்கள், தொழில் அனுபவம், விபத்தின் விளைவு, விபத்து ஏற்பட்ட காலம், நேரம் அனைத்தும் குறிக்கப்பட்டன. ஒட்டிச் செல்லும் வாகனத்தின் வகை, அதை ஓட்டுபவரின் தொழில் அனுபவம் இவற்றைப்பெற்றுத்து வேகத்தின் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த ஆராய்ச்சியின் விளைவுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. வாகனங்களின் வேகத்தைக் குறைப்பதால், வாகனம் போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்திற்குத் தாமதமாகாமலும் இருக்க வேண்டும். ஒரு மணிக்கு 80 — 90 கிலோ மீட்டர் வீதம் வேகம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டாலும் விபத்தின் விளைவுகள் இல்லாமல் இல்லை. எனவே ஒவ்வொரு வாகனத்திலும் முதல்தவிப் பெட்டி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டு உள்ளது.

சாலை விபத்துக்களைத் தடுக்கும் பணியில் விஞ்ஞானம் பெரிதும் உதவும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

சாலை விபத்துக்களைத் தடுக்கும் பணியில் விஞ்ஞானம் பெரிதும் உதவும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நயினாலை
'மணிபல்லவ கலா மன்றம்'
நடத்தும்

13-வது ஆண்டு
கலை விழா
16-4-1975

- ★ நவீனத்வ நாடகத்தை நாடறியக் கூடாதா?
- ★ பரவச நாட்டியத்தைப் பார்த்திருக்க வேண்டாமோ?
- ★ கருத்துமிக்கு சொற்பொழிவுகளைக் காதேற்கலாகாதோ?
- ★ கலைமிகு நிகழ்ச்சிகளும் கண்களுக்குத் தவமன்றோ!

இலக்கிய உணர்வுமிகு
இளைஞர்களின்
படையல்கள்!

பரவசத்தை
வந்துதான்
பாருங்களேன்!

தூண்டில்....

★ உலகத்திலேயே அதிக உயரமான இனத்தினர் யார்?
பூநகரி. ம. அன்றனி

வெள்ளை நைல்நதி உற்பத்திஸ்தானத்திலுள்ள 'நீலோடிக்' என்ற ஜாதியினர் சாதாரணமாகவே ஏழு அடி உயரமும் அதற்கு மேற்பட்ட உயரமாகவும் இருப்பார்களாம்.

★ ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவந்த முதல் இரண்டு மூன்று நாவல்களின் வரிசைக் கிரமப்படி சொல்ல முடியுமா?
கிண்ணியா. மு. ஜெயசீலன்

1895-ல் மோகனாங்கி என்கின்ற நாவலை திருகோணமலையைச் சேர்ந்த சரவணமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் எழுதினார். இதுவே இலங்கையில் முதன்முதலில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நாவல் என்பது ஒரு கருத்து.

1902-ல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவரால் 'அழகவல்லி' என்ற நாவல் எழுதப்பட்டது. இது இரண்டாவது நாவலாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

1916-ல் சி. வை. சின்னப்பிள்ளை என்பவரால் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுதப்பட்ட நாவலின்

பெயர் 'சுந்தரம் செய்த தந்திரம் அல்லது விஜயசீலன்' இது ஈழத்தின் மூன்றாவது நாவலாக எண்ணப்படுகின்றது.

★ 'பரதேசித் தபால்' என ஊர்களில் சில பகுதிகளில் வழங்கும் சொல்லுக்கு உண்மையான அர்த்தம் என்ன?
கிளிநொச்சி. மயிலன்

பரதேசித் தபால் எனப்படுவது ஊரில் ஏதாவது நடைபெற்ற சம்பவத்தைப்பற்றி குசு குசுத்துப் பலர் காதுகளுக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் பொய் வதந்தி.

★ வண்ணத்துப் பூச்சிகள் எத்தனை மைல் தூரம் பறந்து செல்லும் வலிமை பெற்றவை? கோப்பாய். நவீனி தேவதுரை

மஞ்சள் நிறமும் கறுப்பு நிறமும் கலந்துள்ள ஒருவகை வண்ணத்துப் பூச்சிகள் அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரத்தைப் பறந்தே கடந்துள்ளன என ஆய்வு நிபுணர்கள் நம்புகின்றனர்.

★ காதலின் தோல்விக்குப் பிறகும் மனிதன் வாழ்வது அறிவீனம் என நான் கருதுகின்றேன். உங்கள் ஆலோசனை என்ன?
கல்முனை. த. முருகமூர்த்தி

காதலின் தோல்விக்குப் பிறகும் ஓர் இளைஞனுக்கு அல்லது ஒரு யுவதிக்கு வாழ்க்கை இருக்கின்றது. காதலை மட்டுமே முழுவாழ்க்கை என நினைத்து அதன் தோல்வியால் விரக்தியுற்று உள் எங்குமுறுவதும் வாழ்வை அழிப்பதும் இளமையின் அறியாமையே.

★ ஒரு சிறுகதையை எந்தெந்த முறையில் அமைக்கலாம்? அல்லது உருவாக்கலாம்? கொழும்பு.

க. தேவதாசன்

ஒரு கதைக் கருவைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கேற்ற பாத்திரங்களை அமைப்பது ஒருவகை.

ஒரு பாத்திரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கேற்ற சூழலை, கதைக் கருவைப் பின்னி இணைப்பது இன்னொரு வகை.

ஒரு சூழ்நிலையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கேற்ற பாத்திரங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் பொருத்தமாக்கிக் கதை கட்டுவது வேறொரு வகை.

★ சமூகத்தோடு ஒட்டாது—மக்களின் எந்தப் பிரச்சினைகளிலும் முகம் கொடுக்காது—

ஒதுங்கி இருந்து கொண்டு வாய்கிழிய முற்போக்குப் பேசும்—எழுதும் சிலரைப்பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

திக்குவல்லை, எம். நிலாமுதீன்

அவர்கள் என்ன பேசுகின்றார்கள், என்ன எழுதுகின்றார்கள் என்பதை வைத்து அவர்களைக் கணித்து விடாதீர்கள். அவர்கள் என்னத்தைச் செய்கின்றார்கள் என்பதை வைத்தே அவர்களினது முற்போக்கைக் கணக்கிலெடுத்துப் பாருங்கள்.

★ தமிழகத்தைப் போல நமது நாட்டிலும் பெண் எழுத்தாளர்கள் இல்லையே. இது நமது இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிய நட்டமல்லவா?

நீர்வேலி, எஸ். சற்குணம்

உண்மை. ஒன்றிரண்டு பெண் எழுத்தாளர் நம் மத்தியில் இருந்து வந்தனர். இன்று அவர்கள் எழுதுவதை மறந்து விட்டனர். சிந்திக்கத் தெரிந்த ஒரு பெண் வீட்டில் பேனாவை எடுத்து எழுதிவிட்டால், அவள் யாருக்கோ காதல் கடிதம்தான் எழுது

கின்றாள் என நம்பும் நமது சமூக அமைப்பில் பெண் எழுத்தாளராக உருவாகுவதற்கு ரொம்பத் துணிச்சல் வேண்டும். நிச்சயமாகத் தரமான பெண் எழுத்தாளர்கள் தோன்றுவார்கள் என்பதே எனது நம்பிக்கை.

★ மல்லிகை தரமற்ற சஞ்சிகை என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. உங்களது கருத்து என்ன?

'கொக்குவில், ம. சரத் சந்திரன்

உங்களது கருத்து உண்மையாக இருக்கலாம். காரணம் நீங்கள் அனுப்பிய கதை, கவிதை மல்லிகையில் இடம் பெறவில்லை. தரமானது என நீங்கள் கருதும் உங்களது படைப்புக்கள் இடம் பெறாதபோது மல்லிகை தரமற்றது என நீங்கள் நம்புவதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன்.

★ பெப்ரவரி மாத மல்லிகை இதழில் நீலாவணனின் நினைவுக் கட்டுரையில் நீங்கள் எழுதிய கருத்தான ஒரு நல்ல கட்டுரையைப் படிக்க வேண்டுமானால் ஓர் எழுத்தாளன் இறந்துதான் போகட்டுமே என்பதற்கு இணங்க சூழத்தின் பிரபல இலக்கியப் பத்திரிகையான மல்லிகையின் ஆசிரியரான நீங்கள் எங்களுக்குக் காக இறந்து அப்படியொரு நல்ல கட்டுரையைப் படிக்கும் வாய்ப்பைத் தருவீர்களா?

வை. திருநாவுக்கரசு
புங்குடுதிவு - 11.

இது நல்ல யோசனை. முடியாமல் அப்படி ஒரு கட்டுரையை நீங்கள் எழுதி அனுப்பங்கள். அதைப் படிப்பதற்கு நான் செத்துப்போகிறேன். எனக்கும் சாவதற்கு முன்பு அப்படியொரு தரமான கட்டுரையைப் படிக்கும்

தொடர்பு கொள்ள

மல்லிகை ஆசிரியரைக் கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தின் பின்வரும் கடைசி வாரத்தில் 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரசன் வீதி ஆகிய முகவரிகளில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

வாய்ப்புக் கிட்டும். உங்களுக்கும் ஒரு தரமான கட்டுரை எழுதிய நிம்மதி கிடைக்கும்.

★ புத்திசாலியாகவும், திறமை சாலியாகவும் எந்நேரமும் கவனமாகவும் இருந்தால் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியுமா?

வவுனியா, த. விநாயகமூர்த்தி

கெட்டிக்காரனாகவும் வாய்ச் சாதுரியகாரனாகவும் இருப்பதை விட, கள்ளங் கபடின்றி இருப்பவனே சிறந்த பாதுகாப்புக்குரியவனாகின்றான். ஏனெனில் அவனைச் சகலரும் நேசிக்கின்றனர்; அவனும் சகலரினதும் குறைநிறைகளை நேருக்கு நேரே சொல்லி விடுகின்றான்!

★ சிரஞ்சீவியான ஆயுள் பெற்றவர்கள் எழுவர் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றனவே, அந்த எழுவர் பெயர் என்ன? வத்தளை, அ. நடராசா

அஸ்வத்தாமன், மாபலி, வியாசன், அனுமன், விபீஷணன், பரசுராமன், கிருபாச்சாரியன் இதைப்படித்துவிட்டு அவர்கள் இப்பொழுது எங்கிருக்கின்றனர் எனமாதிரம் கேட்டுவிடாதீர்கள்.

சலூன்களுக்குத் தேவையான

பேஸிங் ஸ்தோ

முகப் பவுடர்

நறுமணங் கமழும் வெஸிலின் வகை
நம்மிடம் கிடைக்கும்.

தரமான ஊதுபத்தி வகையறுக்கள் எம்மிடம் உண்டு

கேரளா தயாரிப்பாளர்

மானிப்பாய் வீதி;

ஆனேக்கோட்டை.

வாழ்த்துக்கள்

நாடகத் தயாரிப்பாளரும் நடிகரும் எழுத்தாளருமான திரு. நா. சுந்தரலிங்கம் அவர்களுக்கும் பவானிக்கும் கடந்த 31-3-75-ல் கொழும்பில் திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

மணமக்கள் சிறப்புற்று வாழத் தனது மணப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களை மல்லிகை கூறுகின்றது.

— ஆசிரியர்

★பட்டப்படிப்பைப் பற்றி — குறிப்பாக விஞ்ஞானப் படிப்பைப் பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

நெல்லியடி. சா. கணேசன்

பட்டப் படிப்பு அறிவை விருத்தி செய்யவும் பல பிரச்சினைகளுக்கு ஆற அமரத் தீவுகாணும் மனப் பக்குவத்தையும் கொடுக்கும் என்பது உண்மை தான். ஆனால் இந்த நாட்டில் பட்டம் சீதனத்தைப் பெறுபதில்லை. பெண்களுக்கு ஓர் ஆபரணம் போல ஆண்களுக்கு ஓர் அணிகலனாக மட்டும் விளங்குகின்றது.

விஞ்ஞானப் படிப்பைப்பற்றிக் கேட்டுள்ளீர்கள். நான் நேரில் பார்த்த ஒரு சம்பவத்தை அப்படியே சொல்லுகின்றேன். எனக்குத் தெரிந்த விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியர் ஒரு நாள் பாடசாலைக்குத் தனது காரில் வந்து கொண்டிருந்தார். வழியில் வாகனம் 'மக்கர்' செய்து நின்றுவிட்டது. 'போனற்றை'த் திறந்தார். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இழுத்துப் போனார். ஊகம்! கார் என்ஜின்

இயங்கவில்லை. பக்கத்தே உள்ள கராஜி உள்வரைக் கூட்டி வந்தார். காவியும் எண்ணெயும் அங்குமேசேர்ந்த உடை. சாதாரண பாமரத்தனத்தில் காட்சி தந்தார் அந்தத் தொழிலாளி.; அதையும் உதையும் இணைத்து இதையும் அதையும் பொருத்தி விட்டு என்ஜினை 'ஸ்ராட்' செய்தார். கார் வேலை செய்தது. அந்த விஞ்ஞான ஆசிரியர் காரில் ஏறிப் போய்க் கொண்டிருந்தார்.

விஞ்ஞானப் படிப்பு வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டாது போனால் அதை அந்தத் தொழிலாளியின் நடைமுறைப் பாமரத்தனமே சிறந்ததாகும்.

★ ஐ கு ன் னு காப்பியங்கள் என்ன?

பொன்னுலை. கோ. ராமலிங்கம்

குழாமணி, உதயணன், காதை, நீலகேசி, நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம்.

★ யாளி என்றால் என்ன?

நல்லூர்.

ச. தமயந்தி

யாளி என்பது யானையின் துதிக்கையும் சிங்க வடிவமுமுள்ளதாகக் கருதப்படும் ஒரு மிருகம்.

★ இலக்கெந்தின்மேல் பேராசிரியர் கொண்ட பலர் தமிழகத்திலிருந்து தங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. அறியக் கிடக்கின்றது. அவரின் முகவரிகளை நமக்குத் தந்தவுவதுடன் அவர்களுடன் நாமும் தொடர்பு கொள்ளத் தக்கதாக ஏற்பாடு செய்து நருவீராக?

த. கோபாலன்

மட்டக்களப்பு.

— தாராளமாக!

வனிதையர் விருப்பம்
வகைவகையான பிடவைத் தினிசுகள்
கூறைச்சேலை வகைகள்
ஆடவர் விருப்பம்
அழகிய சேட்டிங் - தூட்டிங் வகைகள்

குழந்தைகளுக்குத் தேவையான
றெடிமேட் உடைகள்
மற்றும்
அழகு சாதனப் பொருட்கள்
யாவும் நிதானவிலையில்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

MANIAMS

Phone:
7545

16, People's Model Market,
JAFFNA.

மில்க் வைற்

மில்க் வைற் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நீங்கள் அமோக விலைக்கீழ் தரக்கூடிய பரிசளித்தல் வசதியைப் பெற விரும்பினால், மில்க் வைற் சோப் பற்றித் தகவல் கேள்விக்காகத் தயவுசெய்து எழுதிவருவது உகந்தமாகும்.

மில்க் வைற்

விவர குறைந்து விட்டது

மில்க் வைற் தல சோப்	1 கட்டி	50
தீயு மில்க் வைற் சோப்	1 கட்டி	75
மில்க் வைற் பெரிய பார் சோப்		3-50
மில்க் வைற் சிறிய பார் சோப்		1-75
மில்க் வைற் கைவலிப் பவுடர் 6 அவு. பவுடர்		1-25
மில்க் வைற்	3	60
மில்க் வைற்	1	25
மில்க் வைற்	1 குத்தி	3-50
மில்க் வைற் தம் வாரை சோப் 1 கட்டி		1-00
(பெய் பெய்ச் செயல் கைத்தது)		
மில்க் வைற் கைக்கேட்ட சோப் 1 கட்டி		90
மில்க் வைற் துறை சோப் பெரிது 1 கட்டி		30
மில்க் வைற் துறை சோப் சிறிது 1 கட்டி		15

‘மில்க் வைற்’

பார்த்து வாங்குங்கள்

மில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை

சுமத்தப்பள்ளம்.

1974-ல் உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்த, உற்பத்தியை முன்னெடுக்க உரிமையுடைய ஆய்விதழைப் பெறியிருப்பதால், பொய்யான தீயு அகல்களால் மக்களை வலுவாகப் பாதிக்கப்படுவது உறுதியாகியிருக்கிறது. அதன்கார்த்தியும் அட்டை பா. 100, 100 ரூபாய்க்கு உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்த அகல்களையும் அகலிடப்பெற்றது.